

DE RESERVE OFFICIER

Koninklijke Vereniging van Nederlandse Reserve Officieren

1 2010

MDO-R VOOR RESERVISTEN VAN START.

De eerste klas van de MDO-R voor de ingang van het IDL.
Zie verder het artikel op pagina 31 van deze Reserve Officier.

In deze Reserve Officier:

<i>Jaarverslag KVNRO</i>	<i>pag. 5</i>
<i>Tsjechisch avontuur</i>	<i>pag. 11</i>
<i>KVNRO op LinkedIn</i>	<i>pag. 14</i>
<i>Jubileum IJzermars</i>	<i>pag. 15</i>
<i>Mobiele rechtbank in actie</i>	<i>pag. 16</i>
<i>Dagboek van een reservist</i>	<i>pag. 19</i>
<i>CIMIC-militairen op uitzending</i>	<i>pag. 24</i>
<i>Het Marinemuseum</i>	<i>pag. 27</i>
<i>Veteranenplatform</i>	<i>pag. 29</i>
<i>NISC 2009</i>	<i>pag. 31</i>
<i>Activiteiten KVNRO 2010</i>	<i>pag. 34</i>

AANMELDINGSFORMULIER VOOR HET LIDMAATSCHAP VAN DE KONINKLIJKE VERENIGING VAN NEDERLANDSE RESERVE OFFICIEREN

Naam: Registratienr.:
Voorletters: Marinernr.:
Titels: Krijgsmachtdeel: KL / KM / KLu / Kmar *)
Adres: Rang:
PC en woonplaats: Wapen / Dienstvak:
Land: Status: Actief / Regulier / BD *)
Telefoon thuis: Afdeling (zie achterzijde v/h blad)
Telefoon werk: Beroep / Functie:
Telefoon mobiel: Post- / Bankrek.:
E-mail: Machtiging voor incasso: Ja / Nee **)

*) Doorhalen wat niet van toepassing is.

**) Indien u hier Ja omcirkelt geeft u toestemming om de jaarlijkse contributie via een automatische incasso van uw rekening af te boeken.
Voor de tarieven verwijzen we u naar pagina 3 van ons blad 'De Reserve Officier'.

Plaats: Datum - Handtekening

Dit formulier zo volledig mogelijk ingevuld sturen naar: KVNRO, t.a.v. de ledenadministratie, Postbus 95395, 2509 CJ Den Haag

NOTEER ALVAST IN UW AGENDA!

**93STE ALGEMENE LEDENVERGADERING VAN DE KVNRO
29 APRIL 2010
OMGEVING UTRECHT**

De Koninklijke Vereniging van Nederlandse Reserve Officieren is de vereniging voor alle reserve officieren van de Nederlandse krijgsmacht. De vereniging is opgericht te Utrecht op 22 december 1917 en aangesloten bij de Confédération Interalliée des Officiers de Réserve (CIOR) en de Confédération Interalliée des Officiers Médicaux de Réserve (CIOMR).

ALGEMEEN SECRETARIAAT

Postbus 95395
2509 CJ 's-Gravenhage

BESTUUR

alg. voorzitter : lkol W.J.M. Verheijen
vice-voorzitter : kol ir. L.W.A. Vischer
alg. secretaris : maj M.C.J.B. Daverveldt
penningmeester : lkol ing. R. Lievestro
bestuurslid : LTZ1 drs. G.J.S. Leuring

VERENIGINGSBUREAU

(bezoek na afspraak)
Wassenaarseweg 2a
2596 CH 's-Gravenhage
Telefoon (070) 316 29 40
Fax (070) 382 47 78
E-mail bureau@kvnro.nl

LID WORDEN?

Stuur het inschrijfformulier op pagina 2 ingevuld in.

CONTRIBUTIE

€ 37,50 per jaar
€ 20,00 aro/vaandrig/kornet/studerend
Abonnement De Reserve Officier:
€ 15,00 per jaar
Korting bij incassomachtiging:
€ 2,50 op alle bedragen
Postbank nr. 380720

REDACTIE DE RESERVE OFFICIER

KLTZ S. Stienstra
Lkol mr. S.H. Steendam
Maj M. Daverveldt (hoofdredacteur)
Maj M. de Jong
Maj drs. E.S. Klaver (redactiesecretaris)

E-mail ro-redactie@kvnro.nl

Kopij kan worden ingestuurd naar bovenstaand e-mailadres. Foto's en ander beeldmateriaal zijn altijd welkom, mits van hoge resolutie. De redactie behoudt zich het recht voor zonder opgave van redenen aangeboden kopij te weigeren, in te korten of aan te passen.

VOLGENDE SLUITINGSDATUM KOPIJ:

31 januari 2010
Geplande verschijning:
begin maart 2010

LAYOUT EN DRUK

Compact drukwerken n.v.
Postbus 2054
6201 CD Maastricht

REDACTIONEEL

Hierbij bieden wij u, verlaat, de vierde Reserve Officier van 2009 aan. We denken dat we u weer het nodige aan leesplezier kunnen verschaffen. Er is weer het nodige gebeurd in de afgelopen periode. Zo hebben onze voorzitter, samen met de voorzitter van de AVRМ, eindelijk het convenant met defensie getekend. Dit convenant tussen defensie en het NRFK maakt het mogelijk om nog meer invulling te geven aan de statutaire doelstellingen van de KVNRO en de AVRМ. Dit convenant is met veel stille diplomatie tot stand gekomen. Beide voorzitters hebben daar een belangrijke rol in gespeeld, maar ook onze vice-voorzitter heeft een forse bijdrage geleverd waarbij de lobby van alle drie van groot belang is geweest. Hulde!

Maar ook op andere niveau's is het nodige bereikt. Zo hebben verschillende functionarissen van de KVNRO, die als reservist werkzaam zijn bij RMC-West een waardering gehad. In de waarderingsreden stond, naast hun normale functievervulling, ook expliciet hun rol binnen de belangenvereniging genoemd. Hoewel de beloonde militairen zich vooral inzetten omdat ze grote waarde hechten aan hun rol als actieve reservist, is deze vorm van erkenning een stimulans om ook bij de KVNRO door te gaan.

Ook de politiek blijft zich roeren. Keer op keer wordt er bij de staatssecretaris erop aangedrongen om meer gebruik te maken van reservisten. De staatssecretaris zegt even zo vaak toe hier werk van te willen maken. Maar de ambtenarij is soms stroperiger dan de wil van de politiek: het veelbelovende project bij het OOCL voor backfill is helaas voortijdig stopgezet. De reden hiervoor is niet helemaal duidelijk, maar naar de mening van de redactie spelen motieven een rol, die hier geen rol zouden moeten spelen. Het zou een moderne krijgsmacht sieren als veelbelovende initiatieven worden beloond in plaats van stopgezet.

Tot slot de nabije toekomst: Wij wensen u en de uwen een voorspoedig begin van het nieuwe jaar; een jaar waarin wij weer een aantal activiteiten zullen ontplooiën, waarin hopelijk de kern van de vernieuwing van de KVNRO kan worden geëffectueerd en waarin actieve reserve-officieren en reserveofficieren b.d. elkaar nog beter zullen verstaan en begrijpen. Want het is toch dat reserveofficiersschap dat ons allen bindt!

Namens de redactie,

Marc Daverveldt
majoor
hoofdredacteur

ONDERTEKENING CONVENANT TUSSEN DEFENSIE EN RESERVISTENVERENIGINGEN

Commandant der Strijdkrachten, generaal Peter van Uhm en de voorzitter van de Nederlandse Reservisten Federatie Krijgsmacht (NRFK) hebben op 20 nov 2009 een convenant getekend. In deze overeenkomst

worden kaders aangegeven waar steun en samenwerking tussen beide partijen mogelijk is. Voorbeelden hiervan zijn de Tweedaagse Militaire Prestatietoets, de Vierdaagse en schietfaciliteiten.

PERSONEELSREDUCTIE

De invoering van het nieuwe Reservistenbeleid in november 2005 heeft geleid tot een flinke personele reductie. Defensie beschikte toen nog over tienduizenden 'slapende' maar wel aangestelde reservisten. Deze aantallen waren na de opschorting van de opkomstplicht niet meer nodig en zijn uitgeschreven. Daarnaast leidde het tot reorganisatie en verdere professionalisering van de resterende reservisten. Door de daadwerkelijke inzet bij ondersteuning van de Defensieorganisatie is het belang van reservisten waardevoller geworden.

De CDS gen. Peter van Uhm en de voorzitter van de KVNRO Ikol Willem Verheijen tekenen het convenant.

MEER TAKEN

In 2009 is het beleid geëvalueerd en zijn bredere taken voor reservisten vastgesteld. Er ontstond behoefte om de reservisten meer en langer uit te zenden en ze ook voor vervanging van uitgezonden collega's in te zetten. Om die reden zijn er 400 functies bij gekomen. Dit was mede aanleiding om tot nieuwe afspraken met de NRFK te komen. De bestaande taken, zoals ondersteuning van Defensie bij nationale taken, militaire taken en het invullen van specialistische functies tijdens uitzendingen, zijn ongewijzigd gebleven.

BELANGENVERENIGINGEN

De NRFK is een bundeling van twee belangenverenigingen voor reservisten: de Koninklijke Vereniging van Reserve Officieren en de Algemene Vereniging van Reserve Militairen. Leden van deze verenigingen zijn onder meer actieve reservisten. De federatie kan met haar activiteiten bijdragen aan de vaardigheden van deze reservisten en aan onderlinge uitwisseling van kennis en ervaring.

De laatste pagina van het convenant, de bezegeling van de afspraken.

RECTIFICATIE

Op de voorpagina van de vorige Reserve Officier is een storende fout vermeld. Ten onrechte stond daar vermeld dat de Belgische marine-officier in het midden de kapitein ter zee Jacques Verachttert betrof. Dit is niet juist want de permanente vertegenwoordiger van CIOR bij het hoofdkwartier van de NAVO is kapitein ter zee (BE) Jacques De Decker. De Belgische Vice-President CIOR die onze Belgische zustervereniging KNVRO (let op, andere volgorde!) is kolonel Jacques Verachttert. Op de foto is kapitein ter zee Jacques De Decker. Met beide heren is op CIOR niveau een goed en intensief contact. Voor de gemaakte fout bieden wij beide kolonels onze welgemeende excuses aan, temeer daar wij een internationaal diplomatiek incident met onze zuidelijke broeders graag wensen te vermijden.

Marc Daverveldt
Majoor
Hoofdredacteur De Reserve Officier.

JAARVERSLAG VAN DE KVNRO

ALGEMEEN

Introductie

Het bestuur van de KVNRO heeft het genoegen u hierbij het jaarlijkse verslag van haar activiteiten en dat van de onder de vlag van de KVNRO opererende commissies aan te bieden. Gezien de recente ontwikkelingen in het kader van de strategienota en de samenstelling van het bestuur na de laatste Algemene Vergadering, is besloten om dit verslag qua opzet enigszins te wijzigen. Wat vooral opvalt is de niet meer elke commissaris zijn eigen bijdrage levert, maar dat het bestuur in zijn geheel verslag doet. Dit is overigens geheel in lijn met de paarse ontwikkelingen binnen de krijgsmacht.

Afdelingen

De afdelingen van de vereniging onderhouden het directe contact met de leden. Dit is ingegeven door de getrapte organisatiestructuur. Deze afdelingen doen geen structureel verslag over de door haar georganiseerde activiteiten aan het bestuur. Het bestuur beperkt zich dan ook tot het constateren dat elke afdeling op zijn eigen wijze invulling geeft aan de hen toekomende taken en verantwoordelijkheden. Voor een deel is dit terug te voeren op ontwikkelingen binnen defensie, zoals het nog steeds teruglopend aantal locaties waar van faciliteiten gebruik gemaakt kan worden, maar ook voor een niet onbelangrijk deel is dit een direct gevolg op de keuzes die de leden en besturen van de betreffende afdelingen maken.

Er is een afdeling die nader benoemd dient te worden. De afdeling Friesland heeft in het afgelopen jaar haar langjarige inzet voor erkenning van het OVW-bataljon Friesland bekroond zien worden met de officiële intrede van de bataljonsvlag bij de uitzendvlaggen van het 44 Pantserinfanteriebataljon Regiment Johan Willem Friso. De leden die dit resultaat hebben bereikt, zeg maar bevochten, verdienen hiervoor veel erkenning.

Bestuursamenstelling

In de Algemene Vergadering van 13 september 2008 waren de penningmeester, lkol Rob Lievestro, en de commissaris Kon. Marechaussee, maj Gijsbert Pellegrom, aftredend. De penningmeester had zich herkiesbaar gesteld en is bij acclamatie herbenoemd. De commissaris Kon. Marechaussee was niet herkiesbaar en gezien inhoud van de strategienota heeft het bestuur gemeend niet actief op zoek te moeten gaan naar een opvolger voor maj Pellegrom. Er heeft zich ook geen kandidaat op een andere manier gemeld, zodat deze functie voorsnog niet meer wordt ingevuld.

Gestructureerd overleg FVNO

De KVNRO is in het gestructureerd overleg vertegenwoordigd via de Federatie van Nederlandse officieren. Veel aspecten zijn hier behandeld, wat blijkt uit die kwesties die, al dan niet via de media, in de arbeidsvoorwaarden zijn verwerkt. Als bijzonderheid valt hierbij te melden dat op 1 januari 2009 de arbeidsvoorwaarden van alle militairen, ongeacht de aard van hun dienstverband, gelijk zijn getrokken. Dit betekende wel dat de aloude Wet op het reservepersoneel van de Krijgsmacht is ingetrokken. Dit heeft tot gevolg dat er op een aantal zaken nog een praktische invulling gegeven moet worden. Een zeer zichtbaar effect van het uitrekken van de wet is het gegeven dat de toevoeging (r) achter de rang van een reservemilitair is

komen te vervallen. Men is als reservist nu gewoon militair in de rang van.

NRFK convenant

De onderhandelingen over een nieuw convenant blijven tijdrovend en schijnbaar stroperig. Dit heeft de Tweede Kamer zich ter harte genomen en heeft de staatssecretaris gevraagd dit proces nauwlettend te monitoren. Deze heeft op zijn beurt een einde gemaakt aan de voortdurende rechtsonzekerheid en heeft in de Tweede Kamer verklaard dat het oude convenant onverkort van kracht blijft totdat een nieuw convenant overeen is gekomen. Hoewel daarmee niet alle pijnpunten zijn verholpen, maakt deze uitspraak het voor iedereen volstrekt helder hoe men dient te handelen. Een direct gevolg was dat een flink aantal 'hoofdpijdossiers' op het bureau van de KVNRO (en ook bij onze zustervereniging AVRМ) eindelijk konden worden afgehandeld.

Het NRFK bestaat uit vertegenwoordigers van de KVNRO en onze zustervereniging AVRМ. De vertegenwoordigers van de KVNRO zijn lkol Willem Verheijen (voorzitter), lkol Rob Lievestro (penningmeester) en maj Marc Daverveldt (alg. secretaris).

Vergaderingen binnen de KVNRO

Gedurende het kalenderjaar is er op 13 september te Maastricht een Algemene Vergadering bijeengeroepen. Verder is er één Buitengewone Algemene Vergadering gehouden op 16 juni te Amersfoort.

Het algemeen bestuur heeft te Amersfoort vergaderd op 18 februari, 14 april, 16 juni en 17 oktober.

Het bestuur heeft te 's-Gravenhage vergaderd op 16 januari, 19 maart, 14 mei, 2 juli, 27 augustus, 24 september en 3 december.

Verenigingsonderscheidingen

Tijdens de 91ste Algemene Vergadering te Maastricht zijn vijf leden die een bovengemiddelde bijdrage hebben geleverd aan het functioneren van de KVNRO, benoemd tot lid van verdienste en is hun het bijbehorende kruis uitgereikt.

Maj Harald Kraaij
Kap Henk Weerstra
Kap Axel Posthumus
Elnt Allard Bakker
Elnt Hans van Dommelen

De waarderingsreden was voor allen hun langjarige inzet, prestaties en verdiensten op het gebied van de sport binnen de KVNRO.

lkol Willem Verheijen
Voorzitter

Maj Marc Daverveldt
Algemeen secretaris

CIOR

De KVNRO heeft v.w.b. de CIOR weer een stevige bijdrage geleverd in het jaar 2008. Ten gevolge van het feit dat Nederland de eer heeft gekregen de CIOR presidency (PCY) vanaf 2008 t/m 2010 te mogen vervullen zijn er een aantal personeelswisselingen geweest, Lkol Willem Verheijen is benoemd tot President en Lkol Arthur Bolder tot Secretary-General (SG).

Lkol Ruud van Ooij is benoemd tot Vice-President (VP) CIOR NL en Lkol Ruud van Rossem tot Assistent Secretary General (ASG). De CIOR NL delegatie is na een geslaagde wervings campagne uitgebreid met twee leden: Lkol Coen Brouwer voor DEFSEC en Majoor Martin de Boorder voor CIMIC. CIOR bestaat uit een Council (2 vertegenwoordigers per land, een VP en een ASG) en 5 comités met elk maximaal 1 vertegenwoordiger per land (DEFSEC, CIMIC, Public Affairs, LEGAL en MIL-COMP) en daarnaast nog 4 comités met een zodanig beperkt aantal leden (5 of 9) dat niet ieder land daarin is vertegenwoordigd (Language Academy, Pfp, Seminar en YROW).

De Wintermeeting (MWM) vond als gebruikelijk in februari plaats op het NAVO-hoofdkwartier te Brussel. Naast de Council- en Comité werksessies zijn er lezingen verzorgd over de Australische Reserve Forces en de Israelische Reserve Forces. Het Zomercongres vond plaats in Istanbul. Op de agenda stonden wederom een groot aantal werksessies, een lezing / presentatie over 'Life and Income Protection for Reservists' en een Symposium, waarover wij verderop in deze tekst een andere toelichting zullen geven..

Gedurende de bijeenkomsten zijn in de diverse comités werksessies gehouden, hierbij een overzicht van de verrichtingen:

DEFSEC

In 2008 is nog eens opnieuw bevestigd hoe belangrijk de reservist is voor het uitvoeren van de huidige defensietaken. Ook de Nederlandse strijdkrachten zetten in toenemende mate reserve personeel in voor nationale en internationale taken en leveren daarmee een continue gemotiveerde component eigen middelen waar een commandant rekening mee kan houden.

Het inzetten van reservisten heeft vanzelfsprekend impact op de relatie die de reservist heeft met zijn of haar werkgever. Het is dan ook om die reden dat het CIOR zomercongres in Istanbul (7 – 13 juli 2008) als thema 'Enabling NATO operations through effective employer support' had. Daarbij is op meerdere manieren gekeken naar de relatie tussen de reservist en de werkgever en ook naar de rol die de overheid speelt als vrager van capaciteit en vervolgens als verantwoordelijke voor de in werkelijk dienst opererende reserve militair. De conclusie van het symposium was dat de reservist bij uitstek een brugfunctie vervult tussen de militaire en de civiele wereld. In het licht van de hedendaagse wijze van optreden, waarbij naast militair optreden de civiele wederopbouw een belangrijke rol speelt, is deze brugfunctie van groot belang. Deze taakopvatting, in combinatie met een toenemende inzet van reservisten binnen NAVO operaties, maakt het noodzakelijk dat de aandacht voor de rol van de werkgever van de reservist steeds opnieuw wordt beoordeeld.

Binnen de diverse NAVO landen wordt op verschillende wijze omgegaan met de belangen van de werkgever. In landen als Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk is bijvoorbeeld een orgaan actief dat adviezen verstrekt in het kader van Employer Support. Australië biedt werkgevers zelfs de mogelijkheid hun

uitgezonden werknemers te bezoeken in hun militaire omgeving om zo de betrokkenheid van alle partijen te bevorderen. In Nederland is nog geen sprake van een volledig gecoördineerde aanpak. Alle krijgsmacht delen ontwikkelen zelf hun eigen beleid op het gebied van reservisten en employer support. Gelet op de toenemende inzet en de gedachte die staatssecretaris Jack de Vries heeft geopperd om in de toekomst nog meer reservisten in te zetten, zou een defensiebreed adviesorgaan wenselijk zijn.

CIMIC

Het CIMIC Comité werkt thema's uit in werkgroepen.

Deze werkgroepen zijn

WG 1: Strategie werkgroep: Een nieuwe strategische richting vaststellen voor CIMIC. De strategie is gepresenteerd aan de council tijdens het congres in Istanbul.

WG 2A: CIMIC (G9) gerelateerde issues: De doctrine studie wordt afgerond en er wordt een nieuw onderwerp van studie gekozen.

WG 2B: 2xCitizen database: Deze activiteit wordt overgedragen aan DEFSEC. Hiervoor is een rapportage opgesteld met daarin zowel de resultaten van de startwerkzaamheden in 2001-2002 als de huidige stand van zaken.

WG 3: Symposium: Het thema is 'Recruitment & retention of reservists and attraction into NATO operations'. De eerste outline van het programma wordt gepresenteerd tijdens de MWM 2009.

WG 4: Web/Production: Er zijn updates gezonden aan de webmaster maar die zijn nog niet beschikbaar gesteld. Om verdere kennisdeling te stimuleren, is er een eRoom faciliteit opgezet. Deze wordt gepresenteerd tijdens de MWM09.

WG 5: Education: Om het kennisniveau van het comité te optimaliseren is er contact gezocht met het CIMIC Center of Excellence (CCoE) en met de CIMIC-leergang bij de NAVO-school in Oberammergau. Er zal een vertegenwoordiger van CCoE aanwezig zijn op de MWM. Hierdoor kan een goede indruk verkregen worden van CIMIC vanaf 2009. Tevens wordt een substantiële bijdrage aan de vormgeving van toekomstige studies voor CIMIC verwacht .

WG 6: Employer support was het onderwerp van het symposium 2008. De conclusies worden verwerkt in een rapport dat ingebracht wordt op het symposium in Sofia 2009. Daarnaast wordt een onafhankelijk project gestart. Doel van dat project is om grotere bedrijven te bewegen om een 'reservisten sectie' op te nemen in hun HR strategie. Dit moet nationaal vorm krijgen en CIOR kan daar een belangrijke kennis bijdrage aan leveren in de uitvoering (best practices). Dit zal geïnitieerd worden tijdens de MWM 2009 maar het zwaartepunt in de werkzaamheden ligt op het symposium in Sofia.

Public affairs

Van 14 tot en met 16 februari 2008 heeft het Public Affairs Comité vergaderd in Brussel voor de Midwinter Meeting. Besloten werd dat het Comité zich in Istanboel tijdens het zomercongres vooral zal richten op het Symposium en de resultaten hiervan.

Binnen het Public Affairs Comité is verder de overdracht van het PA-werk en de verdere ontwikkeling van de 'key messages' van CIOR tijdig in gang gezet, in afstemming met het

inkomende Nederlandse Presidency team. Na zijn introductie door LtCdr Timmers berichtte Maj Daverveldt, lid van het NL team, de Commissie dat de NL Presidency (PCY) een andere formule heeft verkozen wat betreft de PA-functie dan het Canadese team. Dit betekent dat van 2008-2010 het zwaartepunt van de inzet op PA-gebied (wederom) bij het PA Comité komt te liggen. Afgesproken werd dat de voorzitter en de secretaris een PA-plan en een communicatie strategie zullen afstemmen met het NL PCY. De strategie en het plan zijn aan de Council voorgelegd in de herfst van 2008. Dit zal de basis vormen voor het werk van het PA Comité in 2009/2010. Voor het behoud en het versterken van het draagvlak bij de bevolkingen van de NAVO-landen en andere landen die in internationale militaire missies participeren is het van belang om via publicaties zo dicht mogelijk bij het publiek te komen. De voorbeelden van Nederlandse zijde zijn artikelen over de deelname van actieve reservisten aan een missie (bijv. Afghanistan of Kosovo) in bladen van de civiele organisatie waar zij normaal werken, of in een plaatselijk huis-aan-huisblad. Deze voorbeelden spraken het PA Comité aan. In de loop van het jaar bleek dat deze mensgerichte publicaties in verscheidene CIOR-landen effect hebben gehad.

Media Workshop: Het belangrijkste doel van deze workshop is om meer duurzame verbindingen vanuit CIOR (en daarmee feitelijk ook vanuit het NAVO Bondgenootschap) tot stand te brengen naar media in de deelnemende landen, zodat deze verbindingen ook naderhand nog blijven functioneren. Anders dan in Riga is dit jaar de Workshop uitgebreid tot de volle lengte van het Congres, gebaseerd op de feedback van de participerende redacteurs in Riga. Publicaties in de media: zowel tijdens als in de periodes tussen de CIOR-bijeenkomsten hebben leden van het PA Comité vele publicaties in de media, voor de CIOR-website en ter verspreiding tijdens het zomercongres verzorgd.

Legal

Als denktank van CIOR, evenwel beperkt tot het juridisch element, zijn de leden van CIOR's juridische commissie allen zeer ervaren juristen (advocaten, rechters, wetenschappers) met een militaire achtergrond. Legal adviseert en ondersteunt de Presidency, de Council en andere geledingen zowel binnen als buiten CIOR.

Een belangrijke taak van de commissie ligt op het terrein van de Law of Armed Conflict (LOAC). De commissie geeft daaraan uiting door participatie in de opleiding op dit terrein aan zowel reguliere (gevechts)eenheden als aan reservisten. De door de commissie vervaardigde LOAC-test, die jaarlijks ter gelegenheid van het zomercongres als geïntegreerd onderdeel van de First-Aid competitie wordt gehouden, is één van de verschijningsvormen waaruit de activiteiten van de commissie blijkt.

Verder heeft de commissie veel aandacht besteed en adviezen gegeven op het terrein van 'employer support'. Probleem op dit terrein is evenwel – zoals dat tevens geldt voor kwesties op het terrein van het verzekeringsrecht voor zover dat relevant is voor reservisten; met name indien dezen worden uitgezonden naar gebieden als Afghanistan, Irak etc. – dat CIOR noch NAVO de bevoegdheid heeft om op deze terreinen de invoering van (dwingend) recht ten behoeve van reservisten af te dwingen: regelingen welke voor alle (dat wil zeggen: in de verschillende betrokken) landen gelden kunnen immers

uitsluitend door Internationale Verdragen tot stand komen. De mogelijkheden van CIOR ('s legal commissie) beperken zich derhalve tot het geven van advies.

Seminar

In het afgelopen verenigingsjaar heeft het comité CIOR NL regelmatig werkbijeenkomsten georganiseerd om de inbreng voor de CIOR te optimaliseren. Voor het Seminar comité betekende dit een voortdurend contact met de voorzitter van het internationale comité, kol (US) Stephen Cochrane (ret) in Stuttgart. Met hem moest de basis worden gelegd voor het seminar 2009 dat gewoontegetrouw vooraf aan de MWM wordt georganiseerd in Wesseling, Duitsland. Om het seminar gestalte te geven, kwam het comité in Istanbul tijdens het zomercongres enige malen bijeen. Het comité is samengesteld uit vijf officieren uit de NAVO-landen: Verenigde Staten, Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland en Nederland. Het seminar zou als inhoud gaan krijgen het 'updaten' van onderwerpen die op eerder gehouden seminars waren behandeld op het gebied van terreurbestrijding en de situaties in Irak en Afghanistan afgezet tegen het 60-jarig bestaan van de NAVO. Uiteindelijk kreeg het seminar vorm en werden de sprekers benaderd. Dit was half oktober afgerond. Door niet te voorziene gebeurtenissen in de geopolitiek was er voortdurend overleg om de inhoud van de voordrachten zo actueel mogelijk te houden. Half november werden de uitnodigingen verstuurd en startte de inschrijving. Deze was beperkt tot de maximale capaciteit van het Konrad Adenauerinstituut te Wesseling, dat CIOR ondersteunt met de organisatie. De limiet stond op zeventig deelnemers en werd al snel bereikt. Het seminar is in 2009 worden gehouden van 15 tot en met 18 februari.

Partnership for Peace (PFP)

Met het vallen van het IJzeren Gordijn, nu 20 jaar geleden, en de daarop volgende ineenstorting van de Sovjet Unie veranderde de politieke landkaart van Europa (en de wereld). Diverse voormalige Warschau Pact landen toonden zich zeer geïnteresseerd in toenadering tot NAVO. CIOR, als vertegenwoordiger van reserveofficieren van de NAVO lidstaten, heeft hier vroegtijdig op ingespeeld door het instellen van het Pfp Comité (waarin ook steeds de CIOMR was vertegenwoordigd). Dit comité had (en heeft) de opdracht de reserveofficieren organisaties van nieuwe NAVO leden te begeleiden bij hun intreden in CIOR en CIOMR. Aanvankelijk lag het accent op het oprichten van dergelijke organisaties en op het zekerstellen dat die organisaties representatief en democratisch zijn: het fenomeen reserveofficier bestond ten tijde van de Koude Oorlog niet of nauwelijks in de landen van het Warschau Pact, en zodoende waren na 1989 reserveofficieren veelal gepensioneerde beroepsofficieren.

Daarnaast bood en biedt het Pfp Comité ondersteuning bij het jaarlijks organiseren van seminars en symposia, waar reserveofficieren van de nieuwe NAVO leden elkaar ontmoeten en ervaringen uitwisselen. De laatste tijd is de uitbreiding van

NAVO gestabiliseerd en wordt overwogen de aandacht meer te verleggen naar contacten met reserveofficieren in die landen waar NAVO een relatie mee onderhoudt, zonder dat een mogelijk NAVO-lidmaatschap op de voorgrond staat.

Verslagen en rapporten van alle comités van CIOR zijn te vinden op de eigen webpagina van CIOR: www.cior.net

Tot slot nog een link:

<http://www.nato.int/shape/community/raa/indexinfo.htm>

Via deze link wordt af en toe (2 á 4 keer per jaar) een bulletin gepubliceerd voor en over reservisten binnen de NAVO.

De CIOR delegatie bestaat eind 2008 uit:

COUNCIL Lkol Ruud van Ooij en Lkol Ruud van Rossem

DEFSEC Lkol Coen Brouwer

CIMIC Maj Martin de Boorder

PA LTZ1 Tim Timmers

LEGAL Maj. Wim Roelink

YROW (-)

SEMINAR Lkol André Kok

LANGUAGE ACADEMY (-)

PfP Kol Walter Henny

Militaire Competitie Elnt Allard Bakker

CIOMR KLTZ Stef Stienstra (CIOMR is de medische zusterorganisatie van CIOR)

Heeft u vragen over CIOR NL, dan kunt u deze stellen aan:

Lkol Ruud van Ooij

Vice President CIOR NL

Ruud-van.Ooij@klm.com

Lkol Ruud van Rossem

Assistant Secretary-General CIOR NL

Ruud.vanRossem@minvrom.nl

CIOR MILITAIRE SPORTCOMPETITIE

Voor de CIOR sportploeg was 2008 wederom een heftig jaar. Het jaar begon met het wegvallen van veel van de benodigde faciliteiten zoals professionele begeleiding en de beschikbaarheid van wapens en munitie. In deze moeilijke periode hebben we samen met onze voorzitter aan een masterplan gewerkt om ervoor te zorgen dat de facilitering weer hersteld en geborgd zou worden. In deze periode werd er natuurlijk doorgetraind, zelfs onder het wat mindere gesternte. Een nieuw trainingsplan, waarbij nog meer van de zelfwerkzaamheid van de deelnemers verwacht wordt, werd uitgewerkt, besproken en ingevoerd. De nieuwe manier van trainen wierp zijn vruchten af op het kampioenschap dat met grote overmacht gewonnen werd. De ploeg behaalt de eerste prijs in het teamklassement, en twee CIOR deelnemers staan op het podium met een eerste en een derde plek. Alles wijst erop dat deze winning mood zich door zal zetten naar het WK in Turkije. Helaas gooiden een aantal vervelende persoonlijke omstandigheden roet in het eten waardoor de ploeg uiteindelijk gehavend aan de start in Istanbul staat. Ondanks deze tegenslagen weet elnt Hans van Dommelen toch een aansprekend resultaat mee naar huis te nemen. Hij wordt de beste schutter van het hele WK.

In het najaar keert het tij gelukkig weer. De ploeg wordt geweldig in het zonnetje gezet tijdens de ALV in Maastricht: vier van onze sporters: Hans van Dommelen, Axel Posthumus, Harald Kraaij, Allard Bakker en een oud-lid van de ploeg,

Henk Weerstra worden lid van verdienste van de KVNRO. Een prachtig moment voor de ploeg die enorm blij is met de getoonde waardering. Aan het einde van 2008 komt er langzaam weer wat meer duidelijkheid op het gebied van het convenant en gaan de gehele facilitering weer wat soepeler lopen. In 2009 zal een aantal aspecten van ons masterplan ingevuld gaan worden. Wij zijn er van overtuigd dat u allen daar iets van gaat merken.

Maj Caspar Versteegden

Commandant CIOR Sportploeg

CIORM

Over de grenzen, grensverleggend

Een aantal medisch reservisten van de Kring Mathijssen van de KVNRO neemt regelmatig deel aan de activiteiten van de het CIOMR (Confederation Interalliee des Officiers Medicaux de Reserve van de NAVO landen). Behalve reserveofficieren uit de NAVO landen zijn ook reserveofficieren met medische deskundigheid van niet-NAVO landen aangesloten bij het CIOMR, zoals Zuid-Afrika, Zwitserland, Australië en zijn er bovendien deelnemers uit de vele PfP-landen ('Partnership for Peace'). Het CIOMR organiseert 's winters op het NAVO hoofdkwartier in Brussel en in de zomer in één van de partnerlanden een congres, waarbij reserveofficieren waardevolle kennis en ervaring onderling uitwisselen.

Het zomercongres 2008 vond van 8 t/m 12 juli in Istanbul plaats en daar waren evenals bij de Wintermeeting 19 t/m 21 februari 2009 in Brussel ook Nederlandse bijdragen in het wetenschappelijke programma, die alom gewaardeerd werden. Bij deze congressen en de daaruit voortvloeiende persoonlijke onderlinge contacten binnen het CIOMR, wisselt men typisch militair medische kennis uit, die men civiel moeilijk kan verkrijgen.

Het wetenschappelijk programma tijdens het zomercongres 2008 was goed voor 21 CME (Continuing Medical Education) punten. Van het CIOMR congres werden 21 volle uren door de European Accreditation Council for Continuing Medical Education (EACCME) als volwaardige invulling van de nascholingsplicht voor medici en paramedici gewaardeerd. De Amerikaanse autoriteit voor medische nascholing nemen de CIOMR CME punten over. Het CIOMR congres is één van de weinige congressen, die een breed pakket van militaire geneeskunde omhelst. Vandaar dat er ook steeds meer belangstelling komt van beroepscollega's om deel te nemen aan het wetenschappelijke programma van het CIOMR congres. Bij de organisatie van CIOMR congressen zijn meerdere Nederlandse reserveofficieren actief betrokken, onder andere als voorzitter van de Scientific Committee.

Tijdens de congressen ontstaan samenwerkingverbanden, die de Nederlandse Defensie ten goede komen. Via haar reservisten krijgt Defensie zo voor haar nationale en ook voor haar internationale operaties een waardevol netwerk om militair goed inpasbare oplossingen te vinden voor de uitdagingen, waar Defensie tegenwoordig voor staat.

KLTZ Stef Stienstra

KVNRO vertegenwoordiger bij CIOMR

CIOR PRESIDENCY

Op het CIOR-zomercongres in Istanbul heeft het Nederlandse

presidency team het stokje van de Canadezen overgenomen. De KVNRO mag leiding geven aan een organisatie waarin de reserveofficieren van 36 landen zijn vertegenwoordigd. Dit wordt door het uitvoerende team als een hele eer beschouwd.

Inmiddels heeft het team de afwikkeling van het zomercongres te Istanbul afgerond en is de eerste In Between Meeting te Delft in november ook succesvol verlopen. Een punt van erkenning was dat de deelnemers aan deze IBM o.a. zijn ontvangen in en door de Tweede Kamer. In de gesprekken met leden van de Tweede kamer blijkt telkens weer welk groot belang men hecht aan reservisten en hun organisaties.

Bij het afsluiten van het kalenderjaar waren de voorbereidingen voor de Mid Wintermeeting en het plaatsen en onthullen van het CIOR-monument in volle gang. Bij het opstellen van dit verslag zijn deze evenementen al weer verleden tijd en kijkt het presidency team terug op een aantal geslaagde activiteiten.

Over de activiteiten van CIOR en het CIOR Presidency team wordt verslag gedaan in De Reserve Officier. Verder kunt u het nodige terugvinden op de website van CIOR: www.cior.nl

Maj Marc Daverveldt
Assistent Secretary-General to
the Presidency of CIOR

PR EN WERVING

Werving en ledenbehoud

In de eerder gememoreerde Algemene Vergadering van 13 september 2008 is de strategienota 2008 – 2011 aangenomen. Een van de uitvloeisels van deze nota is het instellen van werkgroepen en een van deze groepen is de Werkgroep Ledenwerving en –behoud. Deze wordt gevormd door Lkol b.d. Ton Voets en maj Jeroen van den Biggelaar. Zij zijn vol enthousiasme aan het werk gegaan en hebben verschillende plannen ontwikkeld. Het is de bedoeling om te analyseren waarom vertrekkende leden ons de rug toekeren. Ook wordt gekeken hoe het contact tussen het bestuur, de afdelingsbesturen en de leden beter vorm kan worden gegeven. Bij het afsluiten van het verslagjaar zijn hierover nog geen concrete voorstellen te melden, dus wordt (in 2009) vervolgd.

Verenigingsorgaan 'De Reserve Officier'

Met betrekking tot het verenigingsorgaan De Reserve Officier (RO) kunnen we gelukkig weer positieve ontwikkelingen melden. Het aantal gepubliceerde RO's was tijdens het verslagjaar: vijf, t.o.v. 2006 met drie en 2007 met vier uitgaven. Ook is de kwaliteit weer verder verbeterd. Hoewel er nog steeds kleine foutjes inzitten, wordt de weg omhoog nog steeds gevolgd. Dit komt mede door de goede kwaliteit van de door leden aangeleverde kopij die ondersteund wordt met relevante foto's van een goede kwaliteit (hoge resolutie).

De laatste ontwikkelingen maken een verdere stijging van het niveau mogelijk. Evenals in 2007 is de redactie in 2008 verder uitgebreid met een nieuwe, enthousiaste collega, Lkol mr. S.H. Steendam. Hierdoor kan wederom de kwantitatieve en kwalitatieve verbeteringsslag van de RO worden voortgezet.

Eind 2008 is de eindredacteur, Maj. Daverveldt, op uitzending naar Afghanistan gegaan waardoor een aantal van zijn taken

binnen de KVNRO door anderen zullen worden waargenomen. Voor de redactie van de RO zijn dit Maj Boissevain als eindredacteur en Maj Klaver als redactiesecretaris. Maj Boissevain is een oude bekende en Majoor Klaver komt de redactie permanent versterken.

Wij blijven de leden verzoeken om vooral artikelen te blijven schrijven over hun ervaringen als reserveofficier en over meningen en opinies rondom de ontwikkelingen van de profesie van reserveofficier. Dit maakt mede het niveau van de RO mogelijk zoals deze nu is.

Website

De website van de KVNRO is al geruime tijd niet meer goed bijgewerkt. Dit vindt zijn oorsprong in het verleden. Om toen valide redenen is gekozen voor een "quick and dirty" oplossing die geen recht (meer) doet aan de huidige wensen: het snel en vooral eenvoudig kunnen toevoegen van nieuwe informatie en het verwijderen van niet (meer) relevante informatie. Daarnaast maakt helaas niet elke afdeling gebruik van de geboden mogelijkheden en wordt zelfs incidenteel een eigen, gelukkig wel aan die van de KVNRO gelinkte, website gebruikt. Dit is in de loop van het verslagjaar onderkend en het bestuur heeft activiteiten ontplooid om een webmaster te werven. Helaas was er in het ledenbestand van ca 1.300 leden nog niemand capabel en bereid om deze taak op zich te nemen. We zullen het dus voorlopig moeten blijven doen met de huidige website.

Maj Marc Daverveldt
Eindredacteur 'De Reserve Officier'

RESERVISTEN SCHIET COMMISSIE

Alle schietactiviteiten van de KVNRO en de AVRМ zijn sinds 2003 gebundeld in het samenwerkingsverband NRFK. Dit betreft de regionale schietbijeenkomsten, de landelijke trainingen in Harskamp, de uitzending van schietteams naar buitenlandse competities en de internationale schietwedstrijd NISC.

In 2008 werd het aantal schietbanen van de Landmacht verder teruggebracht. In de regio van RMC-West verdween schietbaan Crailo. In de regio van RMC-Noord besloot de NRFK regio Oost niet langer te schieten op Heumensoord. Daarnaast werden er weinig schietactiviteiten op schietbaan Witten bij Assen waargenomen vanwege de sluiting van deze baan bij voor de geluidshinder ongunstige windrichtingen.

Aan het einde van het jaar resteerden dus de schietbanen Oirschot (Zuid), Arnhemse Heide (Noord) en de KMAR schietbaan Soestdijk voor de belangstellende NRFK-reservisten om hun schietvaardigheden te onderhouden. Hierdoor was veel aandacht nodig voor de beschikbaarheid en het vervoer van wapens en munitie.

Ondanks veel moeite kon in de regio Zuid nog geen wapenset op structurele wijze in bruikleen worden gekregen. De voortdurende veranderingen ten aanzien van de personen en bevoegdheden spelen daarbij een belangrijke rol. We blijven aanhouden.

Alle activiteiten van de Landelijke Schiet Commissie (LSC) van de KVNRO werden in NRFK-samenwerkingsverband uitgevoerd door de NRFK-Reservisten Schiet Commissie (RSC). De Reservisten Schiet Commissie bestond eind 2008 uit:

kol G. Lettinga	- voorzitter KVNRO
maj W.F. Roelink	- secretaris AVRМ
maj G. van Eijk	- penningmeester KVNRO
elnt H.J. Nix	- 2e secretaris KVNRO
aooi F.J. Droog	- comm. training AVRМ
lkol R.J.G. Roelofs	- lid KVNRO
elnt b.d. W.P. van den Houten	- lid AVRМ
sgt1 T. van Leeuwen	- lid AVRМ

De RSC vergaderde zes maal en leidde de negen schiettrainingen in het Infanterie Schietkamp in Harskamp, waaraan werd deelgenomen door leden van de KVNRO en de AVRМ, die hun schietvaardigheid op een hoger peil willen brengen. Een aantal van hen kwam in aanmerking om de NRFK te vertegenwoordigen bij internationale schietwedstrijden in het buitenland. Aan de internationale wedstrijd in Noord-Italië namen onder meer twee NRFK-teams deel met enkele leden die in de prijzen vielen. In november was er een NRFK-schietteam aanwezig bij de grootschalige schietwedstrijd 'Wappen der Stadt Köln'. Aan de vijfde Landelijke Schietwedstrijd van de NRFK in juni namen circa 35 reservisten deel. Winnaars waren kol Lettinga (pistool) en maj Van Doorn (geweer).

De zestiende editie van de 'Netherlands International Shooting Competition for Reserves' (NISC) in De Harskamp vond plaats op 13 september 2008, de datum waarop ook de ALV in Maastricht plaats vond. De deelname was in schril contrast met het jaar 2007, toen nog 12 teams moesten worden afgezegd. De datum van 13 september was voor de organisatie de enige optie, aangezien in oktober het schietterrein vanwege de bronstijd was gesloten. Deze datum bleek de oorzaak van veel problemen: geen Britten, in 2007 nog goed voor 11 teams; 8 Duitse teams minder; geen steunverlening door de Natres. Verder waren er nog enkele logistieke problemen, maar die konden voortvarend worden opgelost. Er waren uiteindelijk 29 teams, afkomstig uit 10 landen. In totaal waren er 48 deelnemers minder dan het jaar ervoor. De deelnemers kwamen dit jaar uit: België, Denemarken, Duitsland, Letland, Italië, Nederland, Noorwegen, Polen, Rusland en Spanje. Dat laatste land was voor het eerst van de partij.

Ondanks de regen was het een NISC in een prettige en ontspannen sfeer met een sportieve competitie op de wapens pistool Glock 17, geweer Diemaco C7 en geweer FAL, terwijl de teams ook hun gezamenlijke vaardigheden konden laten zien op de KKW-simulator.

Zaterdagavond was de officiële afsluiting met het gala-buffet in restaurant de Cantharel. Daarbij waren ook aanwezig commandanten en vertegenwoordigers van de betrokken ressorts, alsmede enkele bestuursleden. Majoor Jonckheere uit België was de beste schutter in het totaalklassement. Zijn team bereikte de tweede plaats. Letland werd winnaar en Nederland (20 Natres C-cie) legde beslag op de derde plaats.

Kol Gerard Lettinga
Voorzitter RSC

TMPT

Het jaar 2008 was voor de TMPT een jubileumjaar. Het twaalfde lustrum. In die zestig jaren is het nodige veranderd. Daarom werd er gesproken over de zestigste TMPT en de zesde TMPT nieuwe stijl. In 2003 werd door de organise-

rende KVNRO samen met de LO/sportorganisatie van de Koninklijke Landmacht een totaal nieuwe militair-fysieke sportprestatie neergezet. Die vernieuwing is nog niet bij iedereen zo bekend. Dat bleek wel uit de reacties van de groep bezoekers. Onder hen Generaal-majoor Van Ede, plaatsvervangend Hoofd Directeur Personeel. Ze waren eensgezind in hun reacties dat de huidige TMPT terecht één van de vier officiële sportmedailles is naast de 4-daagse van Nijmegen, de militaire vijfkamp en de NOC*NSF. En sinds 2006 is de TMPT aangesloten bij het Bureau Internationale Militaire Sport (BIMS). In 2008 werd voor het eerst elektronische registratie met chips en registratiekastjes toegepast op de combinatie van meerdere sportonderdelen. Zo konden prestaties en strafverplaatsingen objectief worden gemeten en waren discussies daarover op voorhand kansloos.

Aan de zestigste TMPT werd deelgenomen door 234 teams (= 468 deelnemers). Onder hen bevonden zich circa 30 buitenlandse militairen. Het Commando Zeestrijdkrachten was goed vertegenwoordigd met 94 deelnemers. Het Commando Landstrijdkrachten vormde met 316 militairen echter de hoofdmacht.

Het parcours was ingedeeld in 4 groepen met in totaal 12 opdrachten. Dat waren de fietstocht, kajakvaren, hinderisbaan, touwhindernisbaan, tweemaal een snelmars, oriëntatieweg, coördinatenrit, handgranaat werpen, afstandschatten, mars met opdracht en schieten. Het is vooral deze diversiteit aan opdrachten, die in de ogen van de deelnemers de TMPT aantrekkelijk maakt. Ieder van die twaalf opdrachten op zich is met training vooraf te halen, maar de combinatie stelt hoge fysieke eisen aan de deelnemers.

Ondanks de stromende regen op de tweede dag zorgde de gedegen voorbereiding voor het hoge slagingspercentage van 82 % (=386 deelnemers) In de voorgaande jaren was dit 70%, 68%, 90%, 77% en 83%. De meeste teams vielen af op tijdoverschrijding, de mars met opdracht en de coördinatenrit. Er werden 296 medailles uitgereikt aan de gelukkigen, die de TMPT voor de eerste keer behaalden. De samenstelling van het deelnemersveld was: beroepsmilitairen 80% en reservisten 20%. De slagingspercentages (in categorieën) waren: beroepsmilitairen 83% en reservisten 79%. officieren: 84%; onderofficieren: 87% en korporaals/manschappen: 75%.

De TMPT-commissie (11) werd ondersteund door het TMPT-ondersteuningsteam (25), medewerkers van de LO/Sportorganisatie KL (9), 20 Natresbataljon van RMC-West (25), 12 Infanteriebataljon Luchtmobiel (25), LFD-Harskamp en personeel van bar, keuken en eetzaal.

De recordhouder Oberleutnant zur See Glenewinkel ontving het cijfer 21 uit handen van Commandeur Kopp, die in de hoedanigheid van voorzitter van de Defensie Sportraad de deelnemers een hart onder de riem stak en het belang van de TMPT onderstreepte. Dit mede in het licht van het Defensiebeleid met betrekking tot de fysieke conditie en de toekomstige fittest. De bijzondere slotbijeenkomst werd opgeluisterd door een optreden van de 'Dutch Military Drums & Pipers'.

Kol Gerard Lettinga
Voorzitter TMPT Commissie

JE ZULT ER NOOIT MEER IETS OVER VERNEMEN

EEN AVONTUUR IN TSJECHOSLOWAKIJE

Al eerder maakte dr. Lelie ons deelgenoot van zijn opleiding tot militair arts. Nu neemt hij ons mee terug in de tijd naar een opmerkelijke ervaring in het Tsjechoslowakije van de jaren '60. In het heetst van de Koude Oorlog.

Welnu, in 1966 werd ik aangewezen door onze Departement-leiding, om Nederland te vertegenwoordigen op een seminar van de Wereld Gezondheid Organisatie (WHO). Het betrof een zogeheten Traveling Seminar, hetgeen inhield, dat de gezondheidsautoriteiten van een groot aantal Europese landen, of zelfs ook afkomstig uit andere werelddelen, een bezoek van anderhalve week zouden brengen aan allerlei instellingen voor gezondheidszorg, zoals categorale en algemene ziekenhuizen, laboratoria, gezondheidscentra en dergelijke. Dit zou plaatsvinden in een aantal steden in Oostenrijk, zulks gevolgd door een soortgelijk bezoek van eveneens anderhalve week aan een aantal steden in Tsjechoslowakije, met name Praag, Brno (het vroegere Brünn), Bratislava (id. Pressburg), Kolin en Karlovy Vary (id. Karlsbad).

Aangezien in die jaren het toenmalig heersende communistische regime in Tsjechoslowakije een zeer grimmig karakter had, werd door de Minister van Buitenlandse Zaken, de heer Luns, een briefje gezonden naar de Nederlandse Ambassadeur in Praag, met de opdracht, om ten behoeve van de heer Lelie een oogje in het zeil te houden en er met name nauwlettend op toe te zien, dat de heer Lelie na afloop van het seminar het land wederom veilig en wel had kunnen verlaten. Ik was wel een beetje trots op deze missive, waarvan ik correct een afschrift had ontvangen.

Tekenend voor de beklemmende situatie in Tsjecho-Slowakije vond ik, dat terstond na de landing op het vliegveld van Praag onze paspoorten door nors kijkende politieambtenaren zonder pardon werden ingenomen. Onze paspoorten kregen we trouwens pas wederom terug, slechts enkele ogenblikken voordat wij op de thuisreis de grens naar het veilige Oostenrijk zouden overschrijden. Die grenspassage werd trouwens pas vrijgegeven, nadat de politieambtenaren onze autobus uiterst nauwlettend hadden onderzocht op eventuele verstekelingen, waarbij zij zelfs met spiegels op lange staven onder het voertuig loerden.

De voertalen tijdens het seminar waren beperkt tot Engels, Spaans en Russisch, in welke talen ook de dagelijkse voordrachten door een legertje tolken simultaan werden vertaald. Aangezien mijn kennis van het Spaans zich uitsluitend beperkte tot een jolig Olé! en mijn Russisch nog minder voorstelde, sloot ik mij vooral aan bij de collegae van België en het toenmalige West-Duitsland, wier taal mij meer vertrouwd was.

NUTTIGE CONTACTEN

Die Belgische dokter werd overigens een paar jaar later, inmiddels hoogleraar aan de universiteit van Brussel geworden, benoemd tot Directeur-Generaal van het Belgische Ministerie Volksgezondheid, hetgeen tot intensieve en vruchtbare contacten tussen onze beide Diensten leidde op het gebied van de wederzijdse hulpverlening over de landsgrenzen heen bij grootschalige rampen.

Met de Duitse collega, een Herr Ministerialdirektor van het Ministerie in Düsseldorf, een voormalige militaire Oberstabsarzt, onderhield ik in latere jaren ook weer nuttige contacten in verband met gegevens uitwisseling over artsen, welke als verslaafde gebruikers te boek stonden.

Van mijn door de wol geverfde Duitse collega leerde ik daarvoorts, dat je bij rondleidingen in zo'n Tsjechoslowaaks ziekenhuis nooit vooraan in de stoet bij de officiële rondleiding mee moest lopen, maar integendeel een beetje achteraan moest blijven, alwaar meestentijds nog een of andere verpleegster ook met het gezelschap meeliep als een soort bezemwagen. Als de officiële rondleider dan bij voorbeeld vol trots meldde, dat er, dank zij het huidige glorieuze regime, bijna geen infectie ziekten meer voorkwamen, dan toonde die zuster onze achterhoede verstolen glimlachend niettemin een overvolle zaal, waar uitsluitend lijders aan de meest ellendige besmettelijke ziekten lagen. Kortom: ik stak daar een hele boel op.

De burcht van Karlsbad (Karlovy vary), foto Erik Klaver

Al te kritische vragen van onze groep artsen werden trouwens uiterst doeltreffend in de kiem gesmoord, aangezien die Tsjechen gewoon waren, om ons gezelschap, alvorens wij des morgens vroeg per autobus op pad gingen, vooraf eerst nog een fors limonadeglas vol met slibowitz te offeren of desnoods twee van die overmaatse kelken. En, zoals bekend, is dit hoog-percentige drankje zò sterk, dat onze vaderlandse jenever, daarbij vergeleken, verbleekt tot een onschuldig kindersapje.

De Tsjechen hadden ons overigens ondergebracht in een immens groot hotel, dat evenwel gelegen was aan de eenzame uiterste periferie van Praag, waar dan ook geen woonhuizen meer te bespeuren waren, zodat enigerlei contact met de lokale bevolking nagenoeg uitgesloten was.

GROTE GLAZEN SLIBOWITZ

Op een zekere avond stond op het programma een bezoek aan een soort herberg, met houten banken, houten tafels en zand op de vloer, in een nabij Praag gelegen dorpje, alwaar een folkloristische dansgroep ons zou verpozen, een en ander gelardeerd met allerlei chique delicatessen hapjes en dit alles uitermate rijkelijk besproeid met grote glazen slibowitz, wel-

ke wij telkenmale met brede gebaren werden aangespoord, om deze te ledigen. Voorts nodigden die danseresjes de leden van ons gezelschap uit voor een dansje, maar aangezien ik zelf absoluut geen getalenteerde danser ben, wenste ik vanzelfsprekend, tenslotte als vertegenwoordiger van ons Koninkrijk, daarom niet voor aap te gaan staan. Zodoende trok ik bij de uitnodigende nadering van zulk een gracieus en kleurig uitgedost deerntje een naturel smartelijk gezicht, daarbij wijzend op mijn Au! een zéér pijnlijke knie!, zodat ik derhalve helaas niet...

Op een zeker moment zette zich evenwel aan mijn tafel een hoffelijke heer, gekleed in een veel te duur kostuum, die een geanimeerd gesprek met mij aanknoopte, in het Duits nog wel, hoewel die taal bij het Seminar dus in het geheel niet gangbaar mocht zijn. Na een aanvankelijke trits van allerlei loos gebabbel, sneed hij op zeker moment een ander thema aan en liet daarbij zijn kat uit de zak. 'Ja, zeker', zo ving hij aan, 'mein lieber Herr', hij was ooit wel eens in Nederland geweest. En hij had daar zeer veel moois gezien en meegemaakt. 'Wissen Sie, mein Lieber', zoals bij voorbeeld Gemälde von Rembrandt, het Panorama Mesdag, het Binnenhof, Scheveningen, en zo nog het een en ander meer. Ja en hij had aan dat bezoek zelfs ook nog een héél mooie vriendschap overgehouden, met een meneer in Den Haag. Ja, ahum en, eh, of ik nu zo vriendelijk zou willen wezen, om die bevriende heer een fraaie ansichtkaart namens hem te willen overhandigen. Mijn antwoord niet eens afwachtend, goochelde hij behendig een ansicht uit zijn binnenzak, waar hij een adres in Den Haag op schreef en daar vervolgens deze cryptische tekst aan toevoegde 'Der Jagd ist eröffnet'.

Ik stopte die kaart in mijn binnenzak en laat in de nacht, ondanks een zo veel mogelijk gematigde consumptie van die dekselse slibowitz, tòch enigszins slaperig, in ons hotel terug gekeerd, legde ik die kaart achteloos in mijn koffer en ik vergat daarna de hele zaak.

EEN ONTMOETING MET DE MID

Nu had de Territoriaal Commandant Zeeland, de onvolprezen Lkol. H. Huisken, welke tevens de functie bekleedde van Garnizoens- en Kazerne Commandant, de sympathieke gewoonte, om periodiek een zogeheten Kazerneborrel in de mess te organiseren. De bedoeling daarvan was met name, om een vruchtbaar contact te bevorderen tussen de militaire en de burgerlijke autoriteiten, van welke laatste categorie een beduidend deel ooit als officier gediend had.

Welnu, tijdens één dezer contactavonden raakte ik in een geanimeerd gesprek met een officier die mij vertelde dat hij bij de Militaire Inlichtingen Dienst werkzaam was. Toen ik hem vervolgens verhaalde van mijn reis naar Oostenrijk en Tsjechoslowakije, spitste hij geïnteresseerd zijn oren en hij vroeg mij vervolgens, of ik tevoren gebriefd was. Aangezien ik die term destijds niet kende, verklaarde hij mij wat zulks in wezen inhield. Ik – gebriefd? Neen, dus. Nou, dat vond hij bepaald een lelijke omissie. Of ik voorts wellicht tijdens mijn verblijf aldaar nog iets had gefotografeerd? Ja, dat had ik inderdaad. Waarop hij vroeg, of hij dan mijn foto's eens zou mogen bekijken? Vanzelfsprekend vond ik dat een vleidend idee. En aldus maakten wij een afspraak op het Garnizoensbureau, alwaar ik de foto's liet zien, die ik tijdens een georganiseerde rondrit per autobus door Praag had gemaakt.

Bij een bepaalde foto vroeg hij mij om wat meer gegevens, met name over het tijdstip van de opname en de locatie. Welnu, dat betrof een foto van een hoofdverkeersader in de binnenstad van Praag, des namiddags om ongeveer half zes. Waarop mijn gesprekspartner met een triomfantelijk lachje vroeg, of mij nooit iets bijzonders was op gevallen. Nou, nee dus. 'Welnu', zo lichtte hij zijn vraag toe, 'op die grote verkeersader zou het op dat spitsuur toch wel erg druk hebben moeten zijn met allerlei verkeer, niet waar?' Maar op mijn foto was, behalve een enkele tram, slechts één klein autootje te zien en verder uitsluitend een paar fietsen. Tjonge! Kortom: op die wijze kon ik mijn gesprekspartner, de inlichtingenofficier, desgevraagd toch nog het een en ander aan nuttige informatie verschaffen.

Maar juist op dat moment schoot mij toen die ansichtkaart plotseling weer te binnen. Vervolgens maakte ik hem daarom uitgebreid deelgenoot van mijn avontuur in die dorpsheerberg en met name van het gesprek met de vriendelijke heer en diens verzoek met die ansichtkaart.

Ook hier zullen we vermoedelijk weinig meer van vernemen...

Bij een tweede afspraak overhandigde ik de inlichtingenofficier de kaart, waarop die ietwat raadselachtige woorden geschreven stonden Der Jagd ist eröffnet.

Na de kaart zorgvuldig in ogeschouw te hebben genomen, verklaarde de officier mij, dat zijn Dienst wel eens poolshoogte zou nemen op dat adres in Den Haag. Nieuwsgierig geworden vroeg ik hem, of ik later dan nog eens mocht vernemen, wat er allemaal vanwege dat onderzoek wellicht aan het handje zou blijken te zijn. Daarop antwoordde mijn vriend met een stalen gezicht dat, voor het geval er inderdaad niets aan de hand zou blijken te zijn, ja, zeker dan zou hij mij dat allicht laten weten. Maar, als er werkelijk toch wel een raar luchtje aan die zaak zou blijken te zitten, neen, dan zou ik er uiteraard nòit meer iets over horen.

EEN RAAR LUCHTJE DUS...

Toen ik die Inlichtingenofficier een tijdje later wederom sprak, vroeg ik zeer nieuwsgierig 'en, Theo, heeft jullie onderzoek nog iets interessants opgeleverd?' Daarop glimlachte hij ver-stolen, waarna hij minzaam verklaarde 'Joh, herinner jij je nog, wat wij destijds afgesproken hadden? Welnu, je zult er nòit meer iets over vernemen!'

Dr. Lelie

KONGSBERG

KONGSBERG NORCONTROL IT AS

C-Scope - the World's most advanced Vessel Traffic Service (VTS) System features:

- Service-oriented architecture
- Geographical-information-system based Operator Client
- Open standards: ODBC, WMS (OGC), XML, TCP/IP, etc
- 2D and 3D views
- Warning calculations in 2D and 3D
- Geo-referenced maps, charts and imagery: S-57, S-63, MIF, ADRG, TIFF, JPEG, DTED, MrSid, etc
- Dynamic risk assessment
- High quality radar video
- Centralised tracking
- Intelligent sensor fusion
- Above- and below-water sensors
- Radar/radio coverage analysis
- Drift models for search and rescue/oil spill
- Meteorological and oceanographic data
- CPA, TCPA and Interception tool

WORLD CLASS – through people, technology and dedication

Kongsberg Norcontrol IT

P.O. Box 1024

NO-3194 Horten, Norway

E-mail: knc.webmaster@kongsberg.com

Fax.: +47 33 04 57 35

Telephone: +47 33 08 48 00

www.kongsberg.com

WAT IS LINKEDIN?

DOOR MAJ MARC DAVERVELDT

De KVNRO is naast een belangenvereniging voor reserveofficieren ook sinds jaar en dag een vereniging waarin de leden elkaar zakelijk vinden; een netwerk platform. Maar de KVNRO is, in weerwil tot wat sommigen over ons denken, wel degelijk in staat om zichzelf te vernieuwen. Niet door middel van revolutie, dat past niet bij het karakter van de vereniging en ook niet bij de meeste van haar leden. Maar dat betekent niet dat de vereniging geen oog heeft voor maatschappelijke ontwikkelingen.

In de laatste jaren heeft het internet een grote ontwikkeling doorgemaakt. Ondanks alle doemdenkerij vlak na het barsten van de internet-bubble, ging deze ontwikkeling gewoon door. Met name allerlei sociale netwerken namen een grote vlucht. Voorbeelden hiervan zijn sites als Facebook en Hyves. Daar waar deze sites een hoog sociaal 'lol-gehalte' hebben, hebben zij ook een meer zakelijk en serieus broertje: LinkedIn. Deze site heeft inmiddels wereldwijd meer dan 47 miljoen gebruikers, bijna allemaal professionals met een meer dan gemiddelde opleiding en ervaring.

WIKIPEDIA SCHRIJFT OVER LINKEDIN

LinkedIn is een virtueel sociaal netwerk, actief sinds mei 2003, dat gericht is op vakmensen. Op 9 september 2009 zijn er wereldwijd meer dan 47 miljoen geregistreerden. LinkedIn groeit de laatste jaren zeer sterk. In 2007 was het het snelst groeiende sociale netwerk in de VS met 189% groei. Nederland is verhoudingsgewijs een van de grootste gemeenschappen. De gemiddelde LinkedIn-gebruiker is een man van 41, heeft 15 jaar werkervaring en verdient US\$ 109.000,- per jaar.

Het belangrijkste doel van de website is geregistreerden te laten profiteren van elkaars (zakelijke) netwerk. Dat gebeurt door contacten te leggen met anderen die je vertrouwt.

Deze lijst van contacten kan als volgt worden gebruikt:

- Een netwerk is opgebouwd uit je directe contacten, de relaties van je contacten, enzovoort. Al deze personen kunnen behalve direct haar of zijn netwerk ook uitbreiden via een introductie door een reeds in het eerste- of tweedelijns-netwerk aanwezige contactpersoon.
- Het netwerk kan gebruikt worden voor het vinden van een baan, andere personen of zakelijke kansen, via aanbevelingen vanuit je netwerk.
- Werkgevers kunnen vacatures plaatsen en mogelijke kandidaten zoeken.
- Werkzoekenden kunnen het profiel van managers raadplegen en ontdekken welke van hun bestaande contacten haar of hem kan introduceren.
- Mensen met een LinkedIn-profiel kunnen elkaar vragen stellen die andere vakmensen kunnen beantwoorden. LinkedIn Answers lijkt op Google Answers en Yahoo

Answers, maar is evenals Answerbag gratis. De vragen zijn bovendien meer zakelijk georiënteerd.

Bovendien heeft LinkedIn de beschikking over groepen.

Door het systeem van doorverwijzen via een in je netwerk aanwezig contact ontstaat vertrouwen tussen de deelnemers aan het netwerk. LinkedIn neemt deel aan het EU Safe Harbor Privacy Framework.

KVNRO OP LINKEDIN

Zoals in de introductie al aangegeven, de KVNRO is lange evolutionaire weg bezig zichzelf te vernieuwen. Dat betekent dat ook de KVNRO steeds meer gebruik maakt van nieuwe ontwikkelingen in massamedia. Zo heeft waarnemend hoofdredacteur maj Raymond Boissevain in De Reserve Officier 2009 – 02 in zijn redactioneel commentaar al gesproken over het gebruik van Twitter, ook een nieuwe ontwikkeling op internet. Twitter is een blog-achtig netwerk, waarop je korte snelle berichten kwijt kunt aan een community (of in gewoon Nederlands: groep) van mensen die jouw gedachten en mededelingen graag volgt.

De KVNRO is sinds enige tijd ook actief op LinkedIn. Er is een groep waar de leden contact zoeken met elkaar, gegevens over ervaringen en relaties uitwisselen. Maar ook als men op zoek is naar professionals, civiel en militair, wordt er regelmatig gebruik gemaakt van dit medium. De groep wordt beheerd door elnt Geert-Jan van Haastrecht.

Indien u dus nog geen gebruik maakt van dit netwerk, is het zeker de moeite waard om er eens een kijkje te nemen. Maar realiseer je wel dat het een openbaar medium is, dus wees enigszins terughoudend met wat je op dit medium publiceert. De pagina's worden o.a. door Google geïndexeerd, waardoor informatie hieruit nog lang nadat je je profiel hebt verwijderd, kan opduiken in zoekresultaten. Deel dus alleen datgene wat u ook op een bijeenkomst van de KVNRO zou delen met andere aanwezigen.

U vindt LinkedIn op <http://www.linkedin.com>

De groep van de KVNRO vindt u op <http://www.linkedin.com/groups?KVNRO>

LKOL ARTHUR BOLDER LOOPT DE IJZER VIERDAAGSE VIJFENTWINTIG KEER

Zoals gebruikelijk in België is bijna alles er in tweevoud. Van iedere Vlaamse activiteit of organisatie is er een Waalse tegenhanger en andersom. Het is niet anders met de Vierdaagse wandelmarsen. Ieder jaar in juni vindt altijd de Marche Européenne de Souvenir et de l'Amitié (MESA) plaats in de Waalse Ardennen en eveneens ieder jaar, maar dan in augustus, de Mars van de IJzer in West-Vlaanderen.

De MESA is in Nederland wat beter bekend dan de 'IJzer' omdat deze mars vooraf gaat aan de Vierdaagse van Nijmegen en daarom vaak als trainingsmars wordt beoefend. De 'IJzer' valt na 'Nijmegen' en na dit hoogtepunt houdt een groot deel van de wandelaars het wel voor gezien.

MILITAIRE DIENST

In 1985 zat ik in militaire dienst en mocht ik voor het eerst deelnemen aan de Vierdaagse van Nijmegen. Geplaatst bij het Adviesbureau der Genie in Den Haag, maakte ik deel uit van het 'Vierdaagse detachement Den Haag', in die tijd onder leiding van kapitein Bas Kroon. Behalve de trainingen in het Haagse deed dit detachement van ongeveer 25 personen ook de bekende trainingsmarsen in het buitenland: Diekirch en MESA. Na 'Nijmegen' was het eigenlijk gedaan met marsen, maar zeven personen van dit detachement hadden de smaak zo te pakken dat ze zich inschreven voor de Vierdaagse van de IJzer, waaronder ondergetekende. Daar hadden we zoveel plezier dat een nieuwe traditie was geboren: het Haagse detachement ging, meestal sterk gereduceerd in aantal na 'Nijmegen', ook naar de 'IJzer'. Ook ik ging, hoewel al afgezwaid, nog een paar keer mee met dit detachement. Omdat mijn echtgenote ook gegrepen werd door het wandelvirus, heb ik het detachement verlaten en heb sindsdien samen met haar ieder jaar deze mars gewandeld. Geen enkel jaar hebben we overgeslagen. In 1985 was ik daar voor het eerst (als vaandrig) en nu in 2009 dus voor de 25e keer (inmiddels als luitenant-kolonel).

DE ROUTE IS STEEDS ANDERS

De formule is nog steeds hetzelfde: iedere dag is er een andere startplaats (Oostduinkerke, Poperinge, Diksmuide en Ieper) waar naar toe 's ochtends vanuit elk van de 5 overnachtingskampen (Nieuwpoort, Oostduinkerke, Poperinge, Diksmuide en Ieper) een kolonne bussen vertrekt. De start is om 0830h wanneer een BV (Bekende Vlaming) een pistoolschot lost. De afstand is 32 km of 16 km. Vanaf 14.00 uur vertrekt er iedere 20 minuten een bus terug naar elk van de 5 overnachtingskampen. De laatste bus vertrekt om 18.30 uur. Het terrein is niet spectaculair (qua natuur is de MESA beslist mooier), maar de sfeer is geweldig. Vriendelijke mensen en leuke kroegen onderweg en aan de finish en niet in de laatste plaats de enorme diversiteit aan biersoorten, maken dat het ieder jaar weer een genoegen is om mee te mogen wandelen. Wat ook bijzonder aantrekkelijk is, is dat ondanks dat de start- en eindpunten ieder jaar gelijk zijn, de wandelroutes ieder jaar verschillend zijn.

WERELDOORLOGEN

Waar de MESA herinnert aan de Tweede Wereldoorlog, herinnert de 'IJzer' aan de Eerste Wereldoorlog. De Westhoek (Nieuwpoort, Oostduinkerke, Veurne) is het stukje België dat

de Duitsers nooit hebben bezet, mede vanwege de inundaties langs de rivier de IJzer. Poperinge was het Rest & Recreationgebied van de Britse troepen die bij Ieper in de loopgraven stonden. Met name rond Ieper is er zwaar gevochten en zijn er diverse Britse kerkhoven te vinden. Ook wordt daar in de als monument herbouwde Menenpoort nog iedere avond de 'Last Post' geblazen. Niet ver van Diksmuide bevindt zich het Duitse kerkhof Vladslo met het beroemde 'treurende Ouderpaar' van de beeldhouwster Käthe Kollwitz.

Tijdens de Vierdaagse van de IJzer is er iedere dag wel ergens een ceremonie die aan een van de gebeurtenissen van de periode 1914-1918 herinnert. En ook dat maakt deze mars ieder jaar weer tot een bijzondere ervaring.

Volgend jaar dus voor de 26e keer, want stoppen.... nog lang niet!

Lkol Arthur Bolder

Lkol Arthur Bolder volbrengt voor de vijftiengste keer de IJzer-vierdaagse.

MOBIELE RECHTBANK IN ACTIE

GROENE DAGEN VOOR JURISTEN

Reservisten zijn er in vele soorten en maten. Een bijzondere groep onder de reservisten is de bezetting van de Mobiele Rechtbank. Deze groep reservemilitairen moet ook zijn militaire basisvaardigheden bijhouden en daarom worden ook voor hun zogenaamde 'groene dagen' georganiseerd. Van 24 tot en met 26 september was het weer zover. De Mobiele Rechtbank ging oefenen op en rond de Oranjekazerne in Schaarsbergen.

De groene dagen voor de mobiele rechtbank worden georganiseerd door het CIMIC-bataljon. Deze eenheid bestaat voor een groot deel uit actieve reservisten en is daarom bij uitstek in staat om goed op de wensen en het niveau van deze mensen in te spelen.

Majoor van de Militair Juridische Dienst (MJD) Eddy Kuiper werkt bij staf CLAS Sectie Juridische Zaken en begeleidt deze oefening. Hij vertelt dat één keer per jaar een dergelijke oefening wordt georganiseerd.

ZHKH

De oefening begint in een gemoedelijke sfeer met enkele lessen in het leslokaal. Uw verslaggever valt binnen tijdens een les zelfhulp kameradenhulp. De zaal zit vol met een stuk of

dertig juristen die in het normale leven werken als rechter, advocaat of officier van justitie. Nu zijn ze in het groene pak gehesen en luisteren ze aandachtig naar wat de adjudant te vertellen heeft over het ABCD-protocol. De theoretische lessen worden direct in de praktijk gebracht buiten op een veldje naast het gebouw. Het is al stikdonker, maar dat mag de pret niet drukken. Onder besmuikt gelach wordt wat onwennig aan de body-check begonnen. Kijken, voelen, luisteren... Het valt niet mee.

EEN WETHOUDER IN URUZGAN

Na de ZHKH-les is het de beurt aan Jasper Ragetli. Deze bestuurskundige is in het dagelijks leven wethouder in Deurne, maar daarnaast is hij reserve-officier. Hij is hier om het verhaal te vertellen over zijn missie naar Uruzgan. Als lid van het Provinciaal Reconstructieteam is hij beziggeweest met het opbouwen van het rechtsysteem in Uruzgan.

Dit is een onderwerp dat de meeste aanwezigen vanzelfsprekend in hoge mate interesseert. De discussie komt al snel op gang. Er wordt door sommigen wat sceptisch gesproken over de kansen om een westers rechtssysteem ineens in te voeren in een land dat op juridisch gebied nog in de Middeleeuwen verkeert.

Ragetli legt uit dat het streven er vooral op gericht is het strafrecht te ontdoen van de meest wrede praktijken, zoals de doodstraf en het afhakken van ledematen. Voor het overige wordt er nog veel rechtgesproken volgens oude tradities: wijze mannen bij elkaar graven in de oraal overgeleverde jurisprudentie en spreken met draagvlak recht.

Er is zeker nog een lange weg te gaan, dat blijkt wel uit het feit dat er in heel Uruzgan geen één advocaat werkt. Daardoor laat Ragetli zich niet ontmoedigen. Hij staat voor zijn zaak.

GROENE DINGEN

Na de voordracht van Ragetli stuift het gezelschap uiteen om zijn legering in orde te maken en om zich in de mess nog even te verpozen onder het genot van een consumptie. Uw verslaggever moest weer huiswaarts keren. De civiele betrekking riep weer. De oefening liep nog tot zaterdagochtend door. Er kwamen diverse basismilitaire vaardigheden op het programma terug, waaronder het schieten en het afleggen van de Fysieke Inzetbaarheids Test (FIT). Op deze pagina's vindt u een foto-impressie van de oefening.

Meer informatie over de Mobiele Rechtbank? Ga naar www.mindef.nl/landmacht/personeel/reservisten.

Maj Erik Klaver

Maj. Daniël Sikkens

Lkol. Marc van Ravelo

DE MOBIELE RECHTBANK

De Kroon stelt op voordracht van de Ministers van Justitie en Defensie mobiele rechtbanken in, in het gebied waarvoor een uitzonderingstoestand is afgekondigd of buiten het land Nederland. De Kroon kan tevens bepalen dat C-LAS een mobiele rechtbank in kan stellen in het gebied waar een uitzonderingstoestand is afgekondigd.

De mobiele rechtbanken hebben de bevoegdheid om in eerste aanleg kennis te nemen van strafbare feiten begaan door militairen en zij die daarmee gelijk zijn gesteld.

Een mobiele rechtbank bestaat uit een voorzitter en twee andere leden, één of meerdere rechter-commissarissen, één Hoofdofficier van Justitie en één of meerdere officieren van Justitie, een griffier en één of meerdere substituutgriffiers. Tevens zijn voor de verdediging één of meerdere raadsliden aan de mobiele rechtbanken verbonden.

Er zijn twee mobiele rechtbanken met steeds drie secties: rechters, officieren van justitie en advocaten.

SOLDAAT IN URUZGAN

LITERAIR DEBUUT VAN EEN OFFICIER

Sinds 1 augustus 2006 is Taskforce Uruzgan bezig met zijn missie in de Afghaanse provincie Uruzgan. Al heel wat Nederlandse militairen hebben daar hard gewerkt aan het tot een succes maken van deze missie. Velen hebben hun ervaringen ook aan het papier of een moderne variant daarvan toevertrouwd. Vele e-mail nieuwsbrieven, weblogs en dagboeken zijn geschreven. Maar ook heeft een aantal Uruzganveteranen een boek geschreven. De meeste van die boeken hebben een documentair karakter. Eén echter niet, dat is een roman: Soldaat in Uruzgan, geschreven door Niels Roelen.

Toen ik dit boek in handen kreeg verbaasde het mij niet dat uitgerekend Roelen een roman over de missie in Uruzgan had geschreven. Hoewel we geen jaargenoten waren, zaten we wel gelijktijdig op de KMA in Breda. Daar viel hij op door een onorthodoxe benadering van het leven en ik kan mij momenten herinneren waarop hij op een zeer creatieve wijze de cadetpopulatie toesprak.

Roelen hield voor Defensie een weblog bij over de missie in Uruzgan. Het onderwerp en het schrijven zijn hem dus niet vreemd. Hij trad ook op als begeleider van schrijver Arnon Grunberg, toen die als embedded journalist voor NRC Handelsblad in Uruzgan verbleef. Dit zal hem ongetwijfeld ook geïnspireerd hebben tot het schrijven van een roman. Op de voorflap staat een foto van de beide literatoren samen.

VIK DE WILDT

Soldaat in Uruzgan volgt de missie van kapitein Vik de Wildt en geeft een indringend beeld van de fysieke en psychische strijd van soldaten die uitgezonden worden. Met veel oog voor detail volgen we de soldaten vanaf het vertrek van een winderige militaire basis in Nederland naar het bloedhete zuiden van Afghanistan: Uruzgan. Nachtelijke patrouilles door onherbergzaam gebied, onverwachte aanvallen van de taliban, de onberekenbare dreiging van bembommen, een bevolking die snakt naar hulp en rust, het eerste begin van infrastructurele wederopbouw en vooral de prestaties van soldaten onder extreme druk.

FRAGMENT

‘Naarmate het afscheid dichterbij kwam, merkte ik in mijn omgeving dat deze missie anders werd beleefd dan voorgaande missies. Mensen waren bang, bang dat ik niet meer terug zou komen. Ikzelf was niet bezig met de vraag óf ik terug zou komen, maar meer hoe ik terug zou komen. Deze uitzending zou mijn leven gaan veranderen. Ik zou erachter gaan komen of ik wel of niet geschikt was voor dit werk. Dit was de vraag die me deed verlangen naar de missie.

Een verlangen zo sterk, dat ik bereid was om bijna alles wat me echt wat waard is ervoor te willen riskeren. De vraag als een lokroep naar ‘de oorlog’. De komende missie was er een van wederopbouw en dus bestond de kans dat ook na deze missie het verlangen naar het antwoord nog zou bestaan. De situatie in Uruzgan bleek echter anders. Als je daar buiten de poort kwam, hoefde je niet op zoek naar de oorlog, de oorlog vond jou.

Op 14 september in Deh Rawood ging de oorlog voor mij met een schot van start. Een kort moment van twijfel maakte snel plaats voor de noodzaak om te handelen. Terwijl de kogels,

mortieren en granaten om ons heen insloegen, deden we wat we hadden geleerd. De adrenaline stroomde tot in de puntjes van mijn tenen, nog nooit voelde ik me zo in leven als de dag waarop ik dacht dat ik dood zou gaan.

De volgende nachten sliep ik weinig, de adrenaline gierde nog door mijn lichaam en op het kamp had ik moeite om mezelf te motiveren voor normale werkzaamheden die opeens volkomen nutteloos leken. Ik geloofde het allemaal wel en mijn lichaam en geest verlangden terug naar dat ultieme gevoel van in leven zijn.’

GOED ONTVANGEN

Het boek is in de media met gejuich ontvangen. ‘Een spervuur aan feiten en observaties. Sterke observaties, want er ontgaat Roelen weinig’, schreef NRC Handelsblad. ‘De taal in het boek en de humor zijn voor iedere militair herkenbaar’, vond Defensiekraant. Deze ontvangst past ook wel bij de sfeer die in Nederland rond de missie hangt: de missie op zich wordt niet erg breed gedragen door de bevolking, maar de soldaten kunnen op maximale steun rekenen. Daarin past het niet om een literair debuut van een soldaat aan te pakken. Maar ook zonder deze notie verdient dit boek een goede ontvangst. En het verdient zeker om gelezen te worden door iedereen die zich interesseert voor het wel en wee van de militairen in Uruzgan.

Soldaat in Uruzgan, Niels Roelen

Soldaat in Uruzgan, Niels Roelen, 2009, uitgeverij Carrera, 224 pagina's, prijs € 17,90, ISBN: 9789048802319

MEER LEZEN OVER URUZGAN?

TASKFORCE URUZGAN, OP ZOEK NAAR HET RECHT

De missie in Uruzgan om veiligheid en stabiliteit in deze provincie te bereiken kan niet alleen door militair optreden bereikt worden, maar het is ook noodzakelijk dat openbaar bestuur en rechtsorde worden hersteld. In 2007 maakte oud-advocaat mr. Gijs Scholtens als CIMIC-reservist deel uit van het Provinciaal Reconstructie Team, in Uruzgan als eerste in een reeks juristen, om bij te dragen aan het herstel van het Afghaanse rechtssysteem. Zijn wekelijkse verslag tezamen met vele foto's geven een boeiend inzicht in deze missie.

Taskforce Uruzgan, Gijs Scholtens, 2007, uitgeverij Aspekt, 305 pagina's, prijs € 19,95, ISBN: 9059116216

Maj Erik Klaver

DAGBOEK VAN EEN RESERVIST IN AFGHANISTAN

door: Marc Daverveldt

Lees hieronder het laatste deel van het dagboek dat maj Marc Daverveldt bijhield tijdens zijn uitzending naar Afghanistan.

VRIJDAG 17 FEBRUARI 2009

Eén van mijn dagelijkse beslommeringen is het organiseren van het programma voor bezoekers. Ik heb er al het nodige over verteld. Vorige week hadden wij een Afghaanse prinses als gast, in verband met International Women's Day. Ik had er nog nooit van gehoord (sorry, dames), maar het moest hier natuurlijk groots gevierd worden. Het PRT-team had het snode plan opgevat om een hoeveelheid hulpgoederen in het vrouwenziekenhuis uit te laten delen door deze Afghaanse prinses. Omdat we hier samenwerken met andere nationaliteiten, hebben wij ook vertegenwoordigers van die landen in onze PRT-organisatie. De Amerikaanse inbreng wordt gedaan door een dame van ca 1,35m in het vierkant. Ze vertegenwoordigt US-AID bij ons. In het overleg had ze aangeboden dat zij het contact met de prinses zou leggen, hetgeen aldus geschiedde. Ongeveer een uur voordat hare doorluchtigheid arriveerde, kwam betrokkene naar mij toe: Of ik de prinses van het vliegveld op wilde halen. Natuurlijk! Daarna was onze Amerikaanse gedurende ruim 24 uur volstrekt onbereikbaar en onvindbaar, om bij de officiële afsluiting weer op te duiken om alle applaus in ontvangst te nemen. In de tussentijd was echter gebleken dat onze Mini-Hesco volstrekt niets had geregeld. Niets voor transport, niet voor de overnachting, niets voor toegang op de base, niets voor bewaking (daarover later meer), kortom, gewoon niets. Je raadt het al: Omdat ik zo vriendelijk was geweest om toe te zeggen dat ik de prinses van het vliegtuig zou halen, zat de aap op mijn schouder... en die van de mensen die mij helpen mijn taken uit te voeren. Ik heb de Mini-Hesco uiteraard later wel verteld wat ik er van vond dat en dat ze vooral niet meer op mij moet rekenen bij een volgende gelegenheid, al komt Obama himself. Volgens mij heeft ze de boodschap begrepen, want sindsdien mijdt ze me, of ik moet bedreigend zijn overgekomen met mijn 1,85m, hetgeen overigens ook volstrekt mijn bedoeling was in het betreffende gesprek.

Eén van de veiligheidsmaatregelen die wij hebben op het kamp, is dat er geen lokalen zonder pas op het kamp mogen zijn en dat de lokale werknemers 's avonds het kamp moeten verlaten. Indien er toch lokalen op het kamp moeten verblijven, moeten ze begeleid worden (begeleiden is hier een eufemisme voor bewaken) door militairen van de Task Force. Hetzelfde geldt voor bezoekers die niet over een pas beschikken. We zijn hier on-Nederlands strikt in omdat het uiteindelijk om onze eigen veiligheid gaat. Hoewel het aantal zelfmoordaanslagen in Uruzgan beperkt is, is de dreiging reëel aanwezig. En waartoe het kan leiden, hebben we op wrange wijze mogen meemaken op 2 februari, tijdens de aanslag op de politieschool. Onze Mini-Hesco heeft er dus voor gezorgd dat gedurende de nacht twee van mijn mensen de wacht konden houden voor de deuren van de fab van de

prinses en haar gevolg. Uiteraard kon ik ze dit pas aanzeggen tijdens de warme maaltijd, zodat ze gelijk aan de slag konden. Kortom, onze Mini-Hesco heeft hier nu vrienden voor het leven.

Afghaanse prinses

Het voorgaande had ik de afgelopen dagen geschreven en het vervolg is helaas wat minder luchtig.

Gisteren hebben we voor het eerst sinds weken weer een raketaanval op het kamp gehad. Op de gebruikelijke tijd, rond 18.00 uur (etenstijd!) waren er twee inslagen in de buitenring aan de stadszijde (de noordzijde van de buitenring van het kamp grenst aan de buitenwijk van Tarin Kowt). Die raketten zijn overigens "Made in China" en worden verhandeld op de bazaars in Pakistan. In eerste instantie heb ik niets van de explosies gemerkt omdat ik met een aantal collega's zat te eten in de DFAC (Dining Facility, spreek uit Déé-fak). De DFAC bestaat uit lucht- en daarmee geluidsdichte panstercontainers. Toen we naar buiten wilden om weer terug naar onze kantoorfab te gaan, werden we tegengehouden door collega's die ons op het alarm attendeerden. Na ruim een uur en drie prima cappuccino's werd het signaal "alles veilig" gegeven en konden we weer aan het werk. Later op de avond werden we eerst getraakteerd op de kameel (het signaal voor eigen vuur dat klinkt als een hese en weerbarstige kameel) en vervolgens op een aantal schoten van de Pantserhouwitser. Dit zijn ongelofelijke knallen en ik weet zeker dat er deze avond in TK moeders met huilende kinderen zaten.

De volgende dag was er een van hoogte- en dieptepunten. Het hoogtepunt was het feit dat de Pantserhouwitser werd ingezet om enig grondverzetwerk in de POO te doen. POO staat voor Point Of Origin, het gebied van lancering van de raketten. We kunnen rustig stellen dat dit gebied, de Westelijke Deh Rasha Dasht (Dasht = woestijn), enigszins gere-modelleerd werd. Onder een stralende zon konden we vanaf

de daken van onze fab's de inslagen zien van de granaten die vlak achter ons werden afgevuurd. Hoewel het vrijwel zeker was dat er op het moment van schieten geen mensen in het doelgebied waren, zullen alle materialen en voorbereidingen voor volgende lanceringen met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet meer 3e echelons gereed zijn. Ook het psychologische signaal aan de Taliban was niet mis te verstaan. Als jullie je nog een keer in het gebied van de POO wagen, loop je kans op uitwerkingsvuur van de Pantserhouwitser. Opbokken...en nog een fijn leven verder!

Pantserhouwitser pleegt grondverzet

Kort daarna kwam het dieptepunt van de dag, en eigenlijk van onze uitzending tot nu toe. In de westelijke Deh Rahsan (de green tussen de noordrand van TK en het zadel aan de ingang van de Baluchi) was een patrouille van onze Australische collega's in een hinderlaag gelopen. Er werd hevig gevochten en er was een zwaargewonde gevallen. Vanwege deze TIC (Troops In Contact) werden de Apaches er onmiddellijk op-uit gestuurd om bijstand te verlenen. Ook de medevac steeg onmiddellijk op om onze onfortuinlijke wapenbroeder op te pikken en naar de ROLE-2 (ons hospitaal) te brengen. Helaas bleek bij aankomst in de Role-2 dat korporaal Matt Hopkins het niet gehaald had. Ons stond een "ramp ceremony" op het vliegveld te wachten...

Het was duidelijk dat de Taliban de confrontatie zochten. Helaas bleken we de betreffende dag niet in staat om de groep die dit op zijn geweten had, aan te pakken. Waarom niet? Omdat ze kinderen als menselijk schild gebruiken. Jawel, kinderen... Helaas kan ik er niet te veel over uitweiden (OP-SEC) maar het feit dat wij niet bereid zijn om desondanks het vuur te openen, onderscheidt ons van de andere partij. Zij geven er bij voortduring blijk van het menselijk leven te minachten, zeker als je dat door een westerse bril bekijkt.

Later hadden we meer succes. Op de dag dat de rampceremonie gepland was, stond 's ochtends de Pantserhouwitser weer op de heuvel. Er werden verschillende uitwerkingsvuren afgegeven. Dat betekent dat er een aantal granaten á 42 kg springstof met zeer korte tussenpozen worden verschoten op hetzelfde doel. Een dergelijk vuur wordt afgegeven vanwege de uitwerking en deze keer mocht dat er zijn. Het vuur

werd afgegeven met als doel een groep mannen waarvan wij met zekerheid wisten dat er een Taliban-commandant tussen liep. De mannen waren allemaal Taliban. Uit de beelden bleek dat de eerste granaat midden in de groep tot explosie kwam. Deze Taliban-commandant en een groot deel van zijn eenheid was definitief uit de voeding genomen... Even bekwam me de twijfel dat deze mannen allemaal zonen, vaders en echtgenoten waren, maar daarna realiseerde ik mij dat als wij niet geschoten zouden hebben, er ons nog veel meer ramp-ceremonies te wachten stonden. Het was zij of wij... en dat is een feit.

De ramp-ceremonie voor Matt Hopkins was heel indrukwekkend. In de grote onderhoudstent werd door de Australische dominee een afscheidsdienst gehouden met zijn eenheid en een aantal genodigden. Daarna was over de route van de tent naar de vliegstrip, bijna een halve kilometer lang, aan weerszijde een haag van militairen van de Task Force Uruzgan opgesteld. Zijn maten en een speciaal ingevlogen Canadese doedelzakspeler begeleiden hem op het eerste stukje van zijn laatste reis. Zodra het voertuig met de kist voorbij kwam, bracht iedereen de laatste groet, in de ondergaande zon. De Pantserhouwitser vuurde drie saluutschoten af en zijn maten droegen de kist in het vliegtuig dat vervolgens opsteeg. Tijdens het opstijgen werd een lichtkogel afgevuurd en zwenkte het vliegtuig richting Australië voor Matt Hopkins' laatste reis.

Aankomst bij Camp Hadrian in Deh Rawood

Nu iets heel anders. Binnenkort gaan de eersten van ons op verlof, dat blijft gedurende een aantal weken zo en krijgt ieder zijn beurt. Daar hebben we vanavond bij onze dagevaluatie aan het einde van onze quala het volgende op verzonnen. Om nu niet helemaal uit de uitzendingssfeer te raken, moeten we onze partners de instructie geven om een aantal zaken te regelen: Allereerst natuurlijk een dixie in de tuin. Verder moeten alle tegels en gras in de tuinen worden vervangen door ronde keien met een doorsnede van ca 8 cm (niet meer en niet minder!) omdat we ons ook hier permanent over dergelijke keien moeten verplaatsen. Dan moet al het bestek worden vervangen door plastic wegwerpbestek omdat we ons anders zouden kunnen verwonden tijdens het gebruik. Bij het aan tafel gaan, dient het gezin zich op te stellen

in een lange rij en dient alles zelf opgeschept te worden uit pannen die naast elkaar in de keuken op het aanrecht staan. Vervolgens gaat de eerste aan tafel zitten en zwaait vervolgens alle anderen toe om bij hem of haar aan tafel te komen zitten. Met een dergelijk instructiepakket voor het thuisfront kunnen we er zeker van zijn dat we de juiste touch vasthouden tijdens ons verlof. Of moet het toch anders...?

Ook ben ik vandaag voor het eerst in Deh Rawood geweest. Ik heb het met eigen ogen gezien: Alles goed in Deh Rawood. Het is een leuk klein kamp, waar toch alle belangrijke faciliteiten aanwezig zijn. Ook de reis erheen was enerverend omdat we tactisch vlogen, ook wel Huisje-Boompje-Beestje-vliegen genaamd. Eén van de collega's was niet helemaal van het materiaal waar luchtmobiel van wordt gemaakt en stapte na een vlucht van minder dan een kwartier ietwat grijsgroen uit... Bij de ons aangeboden lunch heb ik betrokkene niet meer gezien en dat was jammer omdat ook de eetzaal van Deh Rawood er mocht zijn. Knus, gezellig en een volledig assortiment aan Nederlandse etenswaren. Maar genoeg over de gemakken van Deh Rawood. De omgeving van Deh Rawood is anders dan die van TK. De vallei is veel vlakker en de green is veel groter dan bij TK. Ook ligt het kamp in vlak terrein, daar waar TK op heuvels ligt. Ook hier weer een aantal Pantserquala's omzoomt met Hesco's en stachelband. Maar ook wat meer vegetatie, iets wat ik op Kamp Holland en Kandahar nauwelijks heb gezien. Volgens de base-HID (Hoofd Inwendige Dient, zeg maar de klusjesman van de camping) waren er zelfs een paar kikkers gesignaleerd in het gras. Niet visueel, maar qua geluid nadrukkelijk aanwezig aan het begin van de avond. Na alle lokale bezienswaardigheden te hebben gefotografeerd inclusief de flitspaal aan de uitvalsweg naar de stad en de commando overdracht van de wacht door de Tjechen aan de Slowaken te hebben bijgewoond, konden we met een tevreden gevoel weer terug naar TK. Ja, Koos Spee, ook in Uruzgan is deze vorm van "beschaving" doorgedrongen en worden de Afghanen opgestoten in de vaart der volkeren. Die vermaledijde Afgaanse hardrijders zullen het nu wel uit hun hoofd laten om het gaspedaal ooit nog eens diep in te trappen. Kortom, alles goed in Deh Rawood...!!

Ook Koos Spee-palen in Deh Rawood

WOENSDAG 1 APRIL 2009

De afgelopen periode was er een van veel kleine gebeurtenissen. Maar als je goed om je heen kijkt is er een ander proces gaande. Je ziet dat veel collega's heel hard werken en heel veel uren maken. Hierdoor ontstaat er een vermoeidheid die heel intens is. De meeste collega's maken werkdagen van 's ochtends een uur of half acht tot 's avonds een uur of negen, half tien. En dat eigenlijk 7 dagen in de week, nou ja, behalve zondag dan. Dan beginnen we om een uur of tien en gaan door tot een uur of elf, ter compensatie, want het werk moet wel af. Een dergelijk moordend tempo heeft slijtage en vermoeidheid tot gevolg. Dat heeft weer tot gevolg dat sommigen onder ons een wat korter lontje krijgen en worden kleine irritaties onderling soms plotsklaps hoog opgespeeld. Vervolgens moet er dan wat worden gecoacht en gemasseerd en meestal verdwijnt het probleem dan weer net zo snel als het oppopte. Dit is lastig, maar heeft geen grote gevolgen. Iets anders is dat sommige collega's hun eigen grenzen niet (her) kennen. Die beginnen dan zomaar allerlei uitvalverschijnselen te vertonen. Ze moeten dan verplicht naar bed worden gestuurd of zelfs voor een check naar de role 2 worden gebracht. Zo ook in mijn directe omgeving. We hebben afgesproken dat we (nog) meer op elkaar gaan letten, maar ook dat we meer gaan sporten. Gelukkig is de uitbreiding van de gym door de Australiërs bijna af.

Het is overigens verbazingwekkend met wat voor simpele methodes en materialen die Aussies een nieuw gebouw uit de grond stampen. OK, zo kom je in NL niet door de opleveringskeuringen heen, om nog maar te zwijgen van allerlei milieu-, arbo- en welstandswet- en regelgeving heen, maar WIJ hebben bijna een nieuwe gym in TK!

En ook deze keer is er weer droevig nieuws te melden. Terwijl ik in Deh Rawood was, hebben onze Australische collega's weer een groot verlies geleden doordat sergeant Till tijdens het demonteren van een bermbom blijkbaar een boobytrap over het hoofd heeft gezien, een fout die hem het leven kostte... weer de droeve plicht van een rampceremonie. Weer mocht ik het beschikbare personeel van de TFU-staf opstellen langs de weg naar het vliegveld om ons deel van de haag te formen, waartussen de sergeant zijn laatste reis zou aanvangen. Hoe een dergelijke ceremonie eruitziet, heb ik in mijn vorige nieuwsbrief al verteld. Wat mij deze keer extra opviel was dat toen de staf wegliep toen de kist in het vliegtuig werd geplaatst, je alleen het gestamp van de laarzen hoorde. Verder was het absoluut stil, ook nadat de formatie op het kamp was verbroken. Blijkbaar was ieder toch met zijn eigen gedachten bezig.

Tijdens de rampceremonie stonden wij dicht bij de lanceerplaats van de Sperwer, het onbemande vliegtuigje dat wij bij ons hebben om ons door middel van videobeelden te informeren over plaatsen die wij van belang vinden. Terwijl ieder al stond opgesteld voor de ceremonie, werd er een Sperwer gelanceerd. Onze tegenstander zit niet stil en het werk gaat altijd door. Ik had dit al wel vaker gezien, maar dan van een afstand, of van achteren. Maar nu werd het apparaat op een meter of 20 voor mijn neus langs de lucht in gekatapulteerd. Ik kan je verzekeren dat dat een indrukwekkend gezicht is en in Nederland zou een dergelijke lancering nooit zijn toegestaan maar ik voelde me op geen enkel moment onveilig. De Sperwer wordt gelanceerd over de Hescowall heen in de richting van het dal en hij heeft zeker een paar honderd meter nodig om snelheid en hoogte te winnen voordat hij weg zwenkt van zijn lanceerbaan.

ISAF, sponsored by Hesco}

Een Hesco-muur

Het leven op het kamp heeft toch zijn eigenaardigheden. Dat komt waarschijnlijk omdat militairen toch een andere manier hebben om tegen het leven en de wereld aan te kijken. Er zijn een paar aspecten van het militaire leven die mij aantrekken. Dat is op zich niet zo verwonderlijk, want waarom zou ik anders al die jaren reservist zijn gebleven en aan elke oefening of happening weer met plezier hebben deelgenomen. Maar het meest bijzonder vind ik toch wel de uiterst creatieve vorm van humor die je op elk moment van de dag tegenkomt. Zo was ik vandaag in een van de andere kantoren, waar men elkaar weer eens flink te grazen nam. Eén van de mannen had een beugel in en je raad het al, hij werd daar op "aangesproken". Zijn commentaar: "Ik heb een Hesco opgegeten en er zitten nog wat stukjes tussen mijn tanden" Een Hesco is in feite een bak van stevig ijzerdraad met daarin een zak van doek. Die wordt opgeklapt aangeleverd en voor gebruik uitgevouwen. Daarna wordt deze lege bak gevuld met aarde en keien, die hier in ruime mate voorhanden zijn. Het geheel levert zelfs een betere bescherming op dan de klassieke muur van zandzakken en is ook veel sneller geplaatst:

Je zet gewoon een aantal van die bloembakken naast elkaar en kiepert ze vol met een wiellaadschop. Desgewenst zet je er nog een rij bovenop en herhaalt de exercitie met de wiel-laad-schop. Duurt ongeveer vijf minuten en in een paar uur heb je een stevige, kogelvrije muur.

Op een ander moment komt het niveau van ons Engels aan bod. We weten dat dat niet altijd even geweldig is. En anders herinnert onze chef-staf ons daar nog wel even fijntjes aan. Toen ik in een order schreef dat "Cpl (Corporal) X clicks slides during briefing", was dat van onvoldoende kwaliteit en diende deze zin te worden vervangen door "Cpl X supports slideshow". Als u het maar weet... Stafwerk dient onberispelijk te zijn, ook in het Engels, ook als het door Nederlanders wordt geschreven. Die powerpoint presentaties zijn trouwens een fenomeen apart, zeker als ze van de Amerikanen zijn. Ik heb er laatst eentje gezien die gebruikt werd tijdens een briefing van anderhalf uur. Betrokkene had er maar liefst 160 (!) gemaakt en sommigen waren een multimediapresentatie op zich, met graphics, filmpjes, geluidjes en allerlei andere effecten. Kortom, ik heb zelden zo'n gelikte presentatie gezien. Alleen jammer dat ik driekwart niet mee heb gekregen en eigenlijk alleen het onderwerp nog weet. De boodschap is in dit multimediale geweld verloren gegaan...

Ondertussen heb ik ook weer een van mijn uitstapjes naar KAF (Kandahar Air Field) gemaakt. Altijd aardig voor wat extra stofhappen en een rondje over de Boardwalk. Ik had zelfs even de gelegenheid om naar de grote Bazaar te gaan. Ik zei dus even... want na een kwartiertje barste het dreigende noodweer los. Het kwam met bakken uit de hemel. Het is wel apart om te zien hoe de locals dan omgaan met de aangeboden waar. Die bestaat overigens vooral uit kleding, sjaaltjes, militaria en andere, typisch toeristische prullaria. Maar goed, zo'n bezoekje is weer eens wat anders en het breekt de sleur. Een deel wordt afgedekt met plastic en een ander deel wordt onder gebracht onder tentzeilen, maar er is ook een deel dat gewoon blijft liggen in de hoop dat iemand het dan nog koopt. Het grappige is overigens dat het publiek, vrijwel uitsluitend militairen, ook geen enkele aanstalten maakt om te schuilen. Deze krijgers laten zich allemaal collectief natregenen. Eigenlijk is het gewoon bizar. Maar het begon bij mij te knagen... hoewel KAF en TK circa 150 km uit elkaar liggen, regent het meestal ook in TK als het in KAF regent. Ik ben teruggelopen naar mijn verblijfplaats en heb daarvandaan contact met TK gezocht en mijn knagende gevoel werd bewaarheid. De dirtstrip van TK was gesloten omdat het noodweer was in TK: onweer, hagel, windstoten en bakken met regen maakte vliegbewegingen sowieso al een riskant gebeuren en verder was de startbaan doorweekt, waardoor er geen vliegtuigen op konden landen of van opstijgen. Daar zat ik in KAF met geen spullen, geen computer, geen verschooning en geen jas. Toen ik vertrok, voor één overnachting, had ik weliswaar mijn toiletpullen en een paar schone sokken en ondergoed meegenomen, maar meer ook niet. Ik ben voor mijn generaal, civrep (de civiele commandant van het PRT) en mijzelf aan het regelen, duwen en trekken gegaan om toch een vlucht zo snel mogelijk naar TK te kunnen boeken. Uiteindelijk, na een uur of 5 over de base hollen en bellen, lukte het om voor de volgende ochtend een heli-vlucht naar TK te regelen. In Cougars, transport-heli's met mitrailleurs in de deuropening. Dat zou dus koud worden, zonder jas en hoog over de bergen. Maar mijn uitrusting lag in TK dus er zat niet anders op dan de tanden op elkaar te zetten.

Stortregens in TK

De volgende ochtend was het noodweer inderdaad verdwenen, maar de alom aanwezige plassen en modderpoelen waren de stille getuigen van de vorige dag. Om half acht stonden we bij de helipad van KAF en werden we naar de Cougars gebracht. Scherfvest aan, helm op, oordoppen in en gas erop... Ik had de pech en het geluk dat ik naast de open deur moest zitten. Tot aan de uitlopers van het gebergte was het weer huisje-boompje-beestje (hubobe) vliegen. Op zich een geweldige ervaring en je ziet dan dat het zuiden van Afghanistan een land is met bijna geen bomen. Het is een steppeachtig gebied dat in het voorjaar een groene was over zich krijgt. Hierop lopen kudden schapen en geiten die hard weggrennen zodra de heli's aankomen. En de herders er vervolgens achter aan...

Uitzicht vanuit de Cougars

Zodra we bij de eerste bergketens aankwamen, moesten de Cougars hoogte winnen. Je voelt dan de G-krachten op je inwerken en ziet de grond snel verdwijnen. Die bergketens zijn woest en kaal en waren vandaag omzoomd met wolken en flarden mist. Een geweldig gezicht waarvan ik al vaker heb mogen genieten. Ook nu heb ik weer foto's gemaakt.

Ondanks paarse handen van de kou heb ik zitten genieten van het uitzicht. Die handen heb ik op een gegeven moment maar onder mijn scherfvest gestopt om ze nog enigszins warm te krijgen. Ook de spieren in mijn benen begonnen aardig te verstijven, maar daar had ik geen oplossing voor. Uiteindelijk kwam TK in zicht en begonnen we te dalen. We waren iets eerder dan verwacht, dus ik zag vanuit de verte al dat er geen transport op ons stond te wachten. Vanaf de helipad naar ons `kantoor` is zo'n 6 kilometer lopen, maar er was geen alternatief. En ik had op KAF wat spullen voor een collega meegenomen, in een vuilniszak. Die moest dus naast mijn kleine rugzak op mijn schouder. Aan de bodem konden we zien dat het inderdaad flink had geregend. Die bodem was op veel plaatsen veranderd in een vette kleimassa die zo lekker aan je schoenen blijft plakken. Om nu te zeggen dat het lopen makkelijk was met helm, scherfvest, wapen, rugzak en vuilniszak... nou, nee, ik had me mijn low ops ochtend (zondag) toch echt anders voorgesteld en ik was dan ook blij toen ik halverwege de chauffeur van de generaal aan zag komen met de auto.

De gevangenis van Tarin Kowt met de inmiddels weer gerepareerde muur.

Verder is het hier "Druk, druk, drugs...". Gisteren is er een local bij een controle opgepakt. Hij bleek ca 25 kilo onbewerkte opium bij zich te hebben. Ik was verrast over deze hoeveelheid en wilde het als een groot resultaat in de dagelijkse rapportage naar Nederland opnemen. "Doe maar niet, want dat was een kleine vis," volgens een collega die hier al vaker was geweest. Ok...

RESERVISTEN CIMIC OP UITZENDING EVEN VOORSTELLEN...

Wie zijn nu die reservisten die zich vrijwillig opgeven voor een uitzending en de halve wereld overreizen om zich in te zetten voor vrede en veiligheid van onze medemens? Onze eindredacteur heeft zes van hen op locatie gesproken en ze vertellen over hun drijfveren, hoop en verwachtingen. Deze mannen verdienen respect en wellicht zijn ze een inspiratie voor ons allemaal. Hun verhalen spreken elk voor zich...

JAN JANSSEN

KAPITEIN INFANTERIE (JWF), 51 JAAR

Functie bij TFU: Functioneel Specialist Rule of Law bij PRT.

Functie in NL: Functioneel Specialist in Netwerk Civil Administration bij 1 CIMIC-Bataljon

Functie civiel: Parttime rechter rechtbank (strafrecht) en parttime manager letselschade bij een rechtsbijstandsorganisatie.

Eerste uitzending

Jan Janssen

Voor mij is de doelstelling van de missie er een waar ik mij volledig in kan vinden. Daar wil ik dus graag mijn steentje aan bijdragen. We doen hier veel zeer nuttig werk in een cruciale regio en in een bijzonder tijdsgewricht. Omdat ik net ben aangekomen, weet ik nog niet precies wat mijn concrete doelen zijn tijdens mijn uitzending, maar ik streef er naar om een paar stappen te zetten op de weg naar een meer onafhankelijke rechtspraak, die meer aansluit op datgene wat wij gewend zijn. Ik ben er van overtuigd dat ik daaraan mijn bijdrage kan leveren. Ik merk dat het hier door de leiding belangrijk wordt gevonden, maar men worstelt duidelijk met de concretisering hiervan. Wat mij overigens brengt bij de randvoorwaarden die nodig zijn voor het bereiken van mijn doel. Hiervoor zijn enablers nodig zoals force protection en dergelijke. Die enablers bestaan uit vaak jonge, maar altijd zeer gedreven professionals die volledig voor hun taak berekend zijn. Dat bewonder ik grenzeloos. Ikzelf heb mij zo goed mogelijk voorbereid op mijn uitzending, voor zover dat in de beperkte tijd die beschikbaar was, mogelijk is. Een "quick win" voor Defensie hierbij is als men zich realiseert dat wij reservisten het er allemaal bij doen. Een langere planningshorizon bij defensie

maakt de kans op succes alleen maar groter. Tot slot heb ik mij op een amusante manier verwonderd over het gegeven dat het aloude VRA nog steeds voor heel veel zaken wordt gebruikt. Ik had verwacht dat dat ding inmiddels allang was uitgefaseerd maar het blijkt nog altijd springlevend te zijn!

JEFFREY SCHWERZEL

MAJOR LOGISTIEK, 33 JAAR

Functie bij TFU: Operationeel Analist Sie G5.

Functie in NL: Operationeel Analist 11 AMB

Functie civiel: Wetenschappelijk Medewerker Culturele Antropologie bij TNO

Derde Uitzending, een keer Bosnië en twee keer Uruzgan

Jeffrey Schwerzel

Mijn eerste uitzending was als MB-chauffeur naar Bosnië in 1995. Ik was toen dienstplichtig. Daar heb ik een interessante tijd gehad, dus toen er bij TNO een jaar of drie geleden gezocht werd naar medewerkers die als Operationeel Analist mee wilden naar Uruzgan, heb ik mij gelijk opgegeven. Ik wilde er gewoon bij zijn. Ik wilde graag met eigen ogen zien hoe de krijgsmacht en haar personeel zich zou bewijzen in deze uitzonderlijke omstandigheden. Deze keer wil ik zien wat de verschillen zijn met de vorige keer, zowel binnen het functioneren van de TFU als wat er buiten de poort gebeurt. De krijgsmacht heeft veel geleerd van deze missie. Tijdens mijn vorige uitzending heb ik gezien dat de krijgsmacht heeft leren vechten en nu zie ik dat diezelfde krijgsmacht leert plannen op langere termijn. Stafprocessen zijn aanmerkelijk vooruit gegaan, vooral op gebied van planning. De 3D-approach begint nu vorm te krijgen.

PAUL HOFLAND

MAJOR LOGISTIEK, 52 JAAR

Functie bij TFU: Functioneel Specialist IDEA bij PRT.

Functie in NL: Functioneel Specialist in Netwerk IDEA bij 1 CIMIC-Bataljon

Functie civiel: Internetondernemer

Negen uitzendingen: twee keer Bosnië, twee keer Baghlan, vijf keer TFU

Paul Hofland

Een enthousiast verhaal van een collega reservist was de aanleiding me op te geven voor uitzending. Zijn verhaal over de inzet van reserveofficieren bij de wederopbouw in (post)conflict gebieden sprak mij erg aan. Daarnaast heb ik affiniteit met het militaire bedrijf. Een uitzending geeft de gelegenheid afstand te nemen van je dagelijkse activiteiten en is een goede ervaring om je persoonlijk te ontwikkelen. IDEA is zowel in zakelijk als persoonlijk opzicht een nuttig netwerk. Als zelfstandig ondernemer kan ik mij relatief gemakkelijk vrijmaken. Gelukkig steunt ook mijn thuisfront mijn uitzendingen. Wat mij boeit is de uitdaging iets op te zetten dat zelfstandig kan doorgaan. IDEA richt zich op economische opbouw door ondersteuning van micro-ondernemers. Zo hebben we in Pol-e-Khomri, de hoofdstad van de provincie Baghlan, een Business Development Centre gerealiseerd. Dit centrum wordt gemanaged door de ontwikkelingsorganisatie Aga Khan Foundation en draait inmiddels twee jaar op eigen kracht. Ook in Uruzgan werken wij hard aan de opzet van een dergelijk centrum. Gesprekken met een ontwikkelingsorganisatie om dit centrum uiteindelijk onder diens verantwoordelijk te plaatsen zijn in een ver gevorderd stadium. Daarnaast geven we ondernemerscursussen. Hierbij heeft IDEA gekozen voor de Start and Improve Your Business-cursussen (SIYB) van ILO (International Labour Organization). Deze cursussen worden in 90 landen gegeven en hebben daarmee hun waarde ruimschoots bewezen. Het geven van cursussen aan lokale Afghaanse ondernemers is een enorm dankbare ervaring. Uiteindelijk zal het op te zetten Business Development Centre ook de SIYB cursussen overnemen. Hiermee werken we aan onze exit strategie en geven we invulling aan het IDEA motto 'waar gewerkt wordt, wordt niet gevochten'. Het werken in een conflictgebied brengt uiteraard ook beperkingen mee. Een belangrijke factor is hierbij de veiligheidssituatie. Bezoeken aan lokale contacten zijn niet altijd mogelijk. Het meest bizarre dat ik ooit heb meegemaakt? Een ezel die gesarched moest worden voordat die het kamp op mocht.

RICHARD GALJARD **KAPITEIN INFANTERIE (RIVH), 43 JAAR**

Functie bij TFU: Infra-adviseur bij het OMLT 4 (ANA) Brig.
Functie in NL: Functioneel Specialist in Netwerk Civil Infra bij 1 CIMIC-Bataljon
Functie civiel: ZZP-er op gebied van Planning en Organisatie voor Infra
Eerste Uitzending, gaat in augustus nogmaals als FS bij het PRT.

Richard Galjard

Toen ik indertijd (als KVV'r diende) mijn dienstplicht vervulde, was ik voorbestemd voor UNIFIL in Libanon. Helaas voor mij was ik net te laat en dat is altijd in mijn achterhoofd blijven spelen. Toen deze kans voorbij kwam, heb ik hem gelijk gegrepen en ook mijn vrouw vond dat ik het moest doen. Ik wil met deze uitzending bereiken dat ik een bijdrage kan leveren in het slagen van de operatie. Hierbij is het overigens wel nodig dat het ambitieniveau in overeenstemming wordt gebracht met de werkelijkheid in Uruzgan. Alle projecten gaan hier met een proces van twee stappen vooruit en één terug. Concreet betekent dat ik mij nu stort op twee projecten met het doel deze af te ronden voordat ik uittoet: het verplaatsen van de bakkerij van de ANA-brigade naar een veiliger plaats op het kamp (deze staat nu tegen de buitenring aan) en de bouw van de huisvesting voor het 3e Kandak (bataljon) van de brigade. Bij dit soort projecten moet je aan de ene kant rekening houden met de lokale gewoonten en gebruiken, maar ook scherp toezien dat de afgesproken kwaliteit wordt geleverd. Als de Afghanen er de kans toe zien, proberen ze er zich makkelijk vanaf te maken en zo een deel van het geld in hun zak te steken.

Ik heb het goed naar mijn zin, zozeer zelfs dat ik bezig ben om via het project 'verplaats je carrière', terug in beroepsdienst te gaan. Het mooie is dat het werk hier nooit verveelt. Ik ben minstens twaalf uur per dag bezig (je kan jezelf hier twaalf uur per dag bezig houden), want het werk ligt bij wijze van spreken op straat. En ik kan het niet laten liggen. In mijn voorbereiding heb ik de opleiding van de SVV-school gevolgd. Ik vind dat hetgeen ik daar heb geleerd, niet helemaal aansluit op de werkelijkheid hier ter plaatse, maar misschien komt dat wel omdat de soep niet zo heet wordt gegeten als ze wordt opgediend. Het aanbevolen sociale begin van een meeting heb ik hier nooit meegemaakt. De gesprekken zijn altijd vrij direct en het gaat uiteindelijk altijd om geld. Het mooiste dat ik hier heb meegemaakt is dat tijdens het plaatsen van de dakspanten van een aantal barakken, ik de Afghaanse werknemers het Bob de Bouwer lied heb geleerd. Ik zong voor en zij brulden allemaal het refrein 'Yes, we can' uit volle borst mee. Geweldig! Mijn uitzending is voor mij nu al geslaagd. Het verandert je, je leert alles in een context te zien en te relativeren. Het is een verrijking van jezelf.

ROBERT VERSTEEG
MAJOR CLSK, 36 JAAR

Functie bij TFU: Functioneel Specialist IDEA, project officier.
Functie in NL: Netwerk manager bij Netwerk IDEA van 1 CIMIC-Bataljon
Functie civiel: Partner in een management adviesbureau
Vierde Uitzending, twee keer Bosnië en twee keer Uruzgan

Robert Versteeg

Ik heb mij indertijd aangemeld voor uitzending omdat ik daarmee mijn eigen maatschappelijke verantwoordelijkheid kon invullen: het naar vermogen bijdragen aan het verbeteren van de wereld. Daarnaast is een uitzending ook gewoon de vervulling van mijn jongensdroom, maar wel een met een voor mij hele serieuze ondertoon. Mijn doel voor deze uitzending is om Afghanen concreet te onderwijzen in ondernemerschap met de Start and Improve Your Business-cursussen (SIYB). Met goed ondernemerschap kunnen ze zelf duurzaam hun inkomenspositie verbeteren. Volgens mij is dat een realistische doelstelling en het draagt zeker bij tot verdere economische wederopbouw omdat het mensen stimuleert om zelf initiatieven te ontplooiën. Tot nu toe heb ik het gevoel dat we een goede klus doen, waarbij we bijdragen aan de groei van de lokale economie. Een concreet doel dat door IDEA al gehaald is, is de vestiging van de Uruzgan Islamic Investment Finance Cooperation, een bank voor microkredieten, in Tarin Kowt. Afghanen die bij ons een cursus gevolgd hebben, kwalificeren zich bijna altijd voor een microkrediet bij de UIIFC, zodat ze zelf een bedrijfje kunnen starten.

Omdat dit al weer mijn vierde uitzending is, waren mijn verwachtingen redelijk in lijn met de realiteit, maar als er iets is dat het werken moeizaam maakt dan is het wel het gebrek aan bewegingsvrijheid. Het is erg moeilijk om de poort uit te kunnen. Ook was het leuk om ruim een jaar na mijn eerste uitzending in Uruzgan weer in contact te komen met ondernemers op de bazaar waar ik de vorige keer mee te maken heb gehad. Dat hernieuwde welkom was zeer warm. Het valt me telkens weer op dat onze Afghaanse medemens niet dom is, maar hooguit onwetend. Daar kunnen we iets aan doen en omdat ze erg leergierig zijn, is dat erg dankbaar werk. Het zijn bijzondere, maar ook hele leuke mensen om mee samen te werken. Als je eenmaal persoonlijk contact met ze hebt, blijkt dat ze veel dichterbij ons staan dan je verwacht. Dat geldt ook voor de lokale vrouwen. Binnenshuis doen ze gewoon

hun boerka af als je met ze praat en dat is toch bijzonder als je je de verhalen uit de voorbereiding herinnert.

SJAAK SCHOONEN
MAJOR GENIE, 56 JAAR

Functie bij TFU: Functioneel Specialist Civiele Infrastructuur bij PRT
Functie in NL: Functioneel Specialist Civiele Infrastructuur bij 1 CIMIC-bat
Functie civiel: Interim-manager fysieke leefomgeving
2e Uitzending, beide in Uruzgan

Sjaak Schoonen

Met deze uitzending kan ik een persoonlijke bijdrage leveren aan het verbeteren van de leefomstandigheden in gebieden die het moeilijk hebben. Het is een vorm van ontwikkelingshulp en ik vind het belangrijk dat daar veel aandacht aan wordt gegeven. Ik wil graag nieuwe dingen ontdekken

en Uruzgan is voor mij iets nieuws. Op uitzending gaan als militair is voor mij een uitstekend middel om mijn persoonlijke doelstellingen te bereiken waarbij ik het idee heb dat ik er echt een bijdrage aan kan leveren. Uit mijn vorige uitzending met PRT-1 heb ik inmiddels wel geleerd dat het werk van een Provinciaal Reconstructie Team er een is van de lange adem. Het mezelf hierbij opleggen van hele concrete doelstellingen is gevaarlijk. Voor je het weet kan je, doordat je jezelf onrealistische doelen oplegt, dan een heel vervelende tijd hebben op een uitzending. Maar omdat ik dus ook met PRT-1 hier ben geweest, zie ik wel degelijk wat er bereikt is. En dat is niet mis. Daar waar wij de eerste keer vooral bezig waren met het inventariseren van de problemen en de behoeften, zie ik nu een PRT-7 dat gebruik makend van de lesson learned van de vorige zes PRT's, wel degelijk zeer tastbare resultaten boekt. Ze oogsten wat er onder de vorige PRT's is gezaaid. Een ander in het oog springend aspect is daar waar er bij PRT-1 slechts twee burgers in het team zaten, er nu maar liefst acht Nederlandse en nog eens vijf Australische en Amerikaanse burgers als onderdeel van het team functioneren. En laten we niet vergeten dat dit het eerste PRT is waarvan de 'commandant' een burger is, niet alleen in Uruzgan, maar in heel Afghanistan. Het mooiste moment tot nu toe van deze uitzending vind ik de begroeting door die Afghanen waar ik tijdens mijn vorige uitzending twee jaar geleden mee heb samengewerkt. Dat ze je na al die tijd en al die andere Nederlandse gezichten nog steeds herkennen is mooi om te beleven.

AFDELING NOORD-BRABANT WEST TACHTIG JAAR

Op zaterdag 26 september 2009 heeft de afdeling NBW haar 80-jarig bestaan gevierd met een receptie/reünie.

In het voorjaar zijn alle huis-aan-huisbladen in Brabant aangeschreven met een persbericht waarin deze reünie werd aangekondigd. Tevens zijn zoveel mogelijk militaire verenigingsbladen aangeschreven met het verzoek aandacht aan deze reünie te besteden.

Ook zijn enkele Belgische en Duitse zusterverenigingen waar de afdeling in het verleden nauwe banden mee onderhield uitgenodigd. Uiteraard waren ook de overige KVNRO-afdelingen en de NRKF-schietploeg uitgenodigd.

ZEESTRIJKKRACHTEN IN BEELD

Het Marinemuseum bestaat in 2012 vijftig jaar, dus de kans dat u het museum in de afgelopen decennia wel eens bezocht hebt is reëel. Vele herhalingsbezoekers blijken echter verrast door de uitbreidingen van de afgelopen jaren, dus die zet ik graag nog even op een rij.

Het museum, ooit begonnen op de zolder van het marinevoortlichtingsgebouw, betrok in 1965 de uit 1826 daterende voormalige opslagplaats voor licht ontvlambare stoffen, het torengedebouw op 's Rijkswerf. In de negentiger jaren slaagde het museum erin maar liefst drie museumschepen aan de collectie en de presentatie toe te voegen. De driecilinderonderzeeboot Tonijn fungeert in het tegenwoordige publieksaanbod als een heuse publieksaanjager, de 'Nachtwacht' van het Marinemuseum!

Als plaats van actie werd gekozen voor het Geniemuseum in Vught. Dat is een zeer geslaagde keuze gebleken. De ambiance van al het militaire materiaal en de grote collectie in de binnenruimten hebben zeer bijgedragen aan het welslagen van de happening.

Vanaf 16.00 uur druppelden de eerste gasten binnen en werden oude contacten aangehaald en herinneringen opgehaald. De weergoden waren ons uitzonderlijk gunstig gezind en op een zonovergoten buitenterras werd de barbecue aangestoken en de inwendige mens versterkt. In de binnenruimte draaide een powerpoint presentatie van foto's uit het afdelingsarchief en menigeen zag zichzelf op de schietbaan of elders in actie. Vooral de foto's uit de oude doos deden het erg goed en riepen veel herinneringen aan die goeie ouwe tijd op.

Bij het vertrek was er voor iedereen een herinnering in de vorm van een mag-lite voor aan de sleutelbos, uiteraard in de kleur groen.

Rond 19.00 keerde, met het vertrek van de laatste gasten, de rust in het museum terug.

Als afdelingsbestuur kijken we terug naar een zeer geslaagde receptie/reünie, waar door met name de oud-leden het plan is opgevat om dit volgend jaar te herhalen.

Oud-opvarenden spelen een belangrijke rol aan boord, verhalen uit 'de eerste hand' zijn immers het mooist. Van het zeekadetten korps Rotterdam werd in 1997 de voormalige mijnenveger Abraham Crijnsen teruggekocht. Het levensverhaal van dit schip is uniek. In tien dagen, gecamoufleerd als tropisch eiland, dwars door de Japanse omsingeling van Java heen, ontsnapt van Soerabaja naar Geraldton (Australië) en daarna nog jarenlang actief in de geallieerde oorlogvoering. Reden om dit verhaal te laten bewerken tot theatervoorstelling 'Een eiland ontsnapt' die iedere zondag driemaal in het authentieke decor aan dek gespeeld wordt.

De Schorpioen, gebouwd als ramschip in 1868, is the 'grand old lady' van de Helderse museumvloot. Gered van de sloop door een Vlissingse huisvrouw, keerde zij na jarenlange exploitatie als museumschip in 1998 terug op de rede van Den Helder. Inmiddels huisvest het schip niet alleen tentoonstellingen, maar ook het museumrestaurant, dat zowel aan reguliere museumbezoekers als aan speciale gasten tijdens high teas, recepties en diners een bijzondere maritieme ambiance biedt.

OUDE RIJKSWERF

In 2005 breidde het museum het complex uit met de voormalige geschutmakerij van de Oude Rijkswerf, waar de verzamelingen van de voormalige traditiekamers van de marineonderhoudsbedrijven bijeen gebracht werden in een eigentijdse presentatie Schip en Werf, waarin de wereld van techniek, die achter de operationele vloot schuil gaat, nader belicht wordt. In deze expositie, die begint met een 12 minuten durende

beeld-en-geluidshow, is extra aandacht geschonken aan interactieve presentaties, die vooral jeugdig publiek zeer aanspreken. Met behulp van een eigentijdse versie van de Werfcourant, het periodiek dat 'wervianen' in vroeger tijden wekelijks ontvingen, wordt de tentoonstelling voor middelbare scholieren ontsloten. Hoogtepunt is het jaarlijkse Rondje Cultuur (voor middelbare scholieren uit Den Helder), wanneer in 1 week tijd circa 1000 tieners onder bezielende leiding van een groep ervaren rondleiders die wereld van techniek achter de vloot exploreren. In oktober 2009 is de première geweest van een tweede museumtheatervoorstelling waarin een oud-werviaan en zijn zoon de bezoekers in een theatrale rondleiding de bezoekers door Schip en Werf voeren.

Voor jongere bezoekers die in schoolverband het museum bezoeken zijn andere verkenningsspakketten beschikbaar zoals Missie Marinemuseum. Naar keuze kan in een van de twee educatieve ateliers voor deze groepen door de eigen leerkracht een voorbereidende les of na afloop van het museumbezoek een workshop verzorgd of gevolgd worden.

Jaarlijks ontvang het museum circa 85 000 bezoekers uit binnen- en buitenland. Zij worden ontvangen door een enthousiast en betrokken team van in totaal bijna 150 vrijwilligers. De backoffice is verdeeld in drie afdelingen: facilitaire, collectie- en publieksmedewerkers (in totaal 9 fte's) met alle een even belangrijke rol. Immers, zonder collectie geen reden voor publiek om het museum te bezoeken, zonder bezoekers geen reden voor Defensie om een militair museum te handhaven en zonder deugdelijke facilitaire voorzienin-

gen geen gebruikersvergunning, opname in het museumregister of een voldoende waardering van de Erfgoedinspectie! Een vanzelfsprekend verhaal.

EIGENTIJD'S MUSEUM

Om als eigentijds publieksmuseum in woelige tijden het hoofd boven water te houden kan ook het Marinemuseum het zich niet veroorloven 'stil' te staan. Dat er naast adequate zorg voor de collectie voortdurend aandacht geschonken moet worden aan vernieuwende en actuele exposities en evenementen spreekt voor zich. Momenteel wordt hard gewerkt aan het ontsluiten van het brughuis van het enige jaren terug uit dienst gestelde geleidewapenfregat De Ruyter. Bezoekers zullen hier vanaf zomer 2010 op verrassende wijze de hedendaagse inzet van zeestrijdkrachten gaan beleven. De originele contouren van het schip zijn al in het straatwerk teruggebracht en op het virtuele dek wordt het 12 cm kanon teruggeplaatst. Dit decor is twee jaar geleden ook aangewezen als locatie voor de herdenking van overleden personeel van het commando zeestrijdkrachten. Op enige afstand voor de virtuele boeg is een monument geplaatst.

Actueel is de operatie waarbij de grote militaire musea de komende jaren (na samenvoeging in een stichting Nationaal Militair Museum) op afstand van de operationele commando's geplaatst gaan worden. Alleen voor de collecties van het Legermuseum en het Militaire Luchtvaartmuseum impliceert dat een verhuizing en wel naar een nieuw te vestigen defensiemuseum in Soesterberg. De overige musea (Marinemuseum, Mariniersmuseum, Marechauseemuseum) zullen op hun huidige locaties gehandhaafd blijven. Uiteraard zijn er zorgen over de consequenties van de aangekondigde bezuinigingen, maar in het Marinemuseum is er volop vertrouwen dat er een nieuwe balans gevonden gaat worden tussen ambities en beschikbare middelen. Lastige keuzes zullen niet te vermijden zijn, maar de gedrevenheid is groot om het Marinemuseum op het huidige kwaliteitsniveau te handhaven en ondanks de economische tegenwind nieuwe projecten te ontwikkelen opdat het imago van het Marinemuseum als gastvrij, leerzaam en aantrekkelijk publieksmuseum van Defensie overeind blijft.

Tekst: Harry de Bles, kapitein-luitenant ter zee van speciale diensten

NIEUWS UIT HET VETERANENPLATFORM

Het is alweer enige tijd geleden dat wij u informeerden over alles wat er zoal omgaat in en om het Veteranenplatform en het is dus tijd om u weer "in het plaatje te praten". We willen dat vooraf laten gaan door een verduidelijking van onze positie binnen het Veteranenplatform.

De KVNRO is een van de oudste leden van het Veteranenplatform, al vanuit de tijd dat dit overkoepelend orgaan werd opgericht om de belangen van veteranen te gaan verdedigen en er vanuit de officiële instanties nog weinig of geen belangstelling bestond voor deze groep (oud)militairen. Er is heel wat gebeurd sinds de eerste voorzitter, de flamboyante Ted Meines de scepter zwaaide en vooral in de laatste jaren is in samenwerking met politiek en defensie heel wat bereikt en dan bedoelen we niet alleen de jaarlijkse Dag voor de Nederlandse veteranen. Een van de consequenties is wel dat nieuwe groeperingen en organisaties die tot het Veteranenplatform willen toetreden aan diverse eisen moeten voldoen, zoals bijvoorbeeld die dat meer dan 50% van hun leden de veteranenstatus moet hebben. Laten wij dus als KVNRO onze (voor)rechten koesteren. Getracht wordt overigens te bevorderen dat nieuw toetredende groeperingen en organisaties een band met Wapen of Dienstvak en liever nog met regiment en korps hebben, dit om een geleidelijke overgang van actief dienende naar veteraan te hebben en een terugvalpositie voor de veteranen binnen de oude vertrouwde kring.

Wat er zich achter de schermen precies heeft afgespeeld zullen we nooit helemaal te weten komen maar feit is dat Dries Knoppies, de opvolger van Ted Meines om hem moverende redenen, overigens niet veroorzaakt van binnenuit het Veteranenplatform, in de vergadering van het algemeen bestuur in juni 2009 per direct de voorzittershamer neerlegde. De enig overgebleven kandidaat van dat moment kon geen meerderheid verkrijgen en het Veteranenplatform zat dus zonder voorzitter. Een nog in die vergadering benoemde commissie van wijze mannen is echter snel en effectief aan het werk gegaan met als resultaat dat in de vergadering van het algemeen bestuur van oktober 2009 twee kandidaten konden worden voorgesteld. Van hen is Leen Noordzij met algemene stemmen gekozen en dat geeft aan dat alle bij het Veteranenplatform aangesloten verenigingen en organisaties het volste vertrouwen hebben in Leen Noordzij als nieuwe voorzitter. De rijen hoefden dus niet gesloten te worden maar het is wel een demonstratie van eenheid.

Naast dit onderwerp werden ook allerlei kleine en grote onderwerpen besproken binnen het Veteranenplatform.

Een teer onderwerp was en is de Herdenking Capitulatie 1945 in Wageningen. Om te beginnen was daar het conflict over de deelname omdat door een themakeuze door het organisatiecomité grote groepen traditionele deelnemers plotseling werden uitgesloten waarop na hevige protesten enkele daarvan weer werden toegelaten zij het met beperkte aantallen. De vertegenwoordiger van het Veteranenplatform in het organisatiecomité was een van de bezwaarmakers maar omdat hem, en met hem het hele bestuur, van binnenuit het Veteranenplatform nogal wat gewicht werd toegedacht, kwamen de protesten op zijn arme hoofd neer toen niet alle wensen in vervulling gingen. De dreigende verwarring door "deelnemen

ondanks weigering" van enkele groeperingen is gelukkig binnen de perken gebleven waardoor de waardigheid van de herdenking in 2009 niet in gevaar kwam. Een probleem dat nog wel dreigt is de aankondiging van het Ministerie van Defensie dat na 2010 geen steun meer zal worden verleend wegens enerzijds de hoge kosten en anderzijds het bestaan van de dag voor de Nederlandse veteranen. Ook daar zijn hevige bezwaren tegen gemaakt en deze keer kan het Veteranenplatform als overkoepelende organisatie voor alle veteranen een eigen stem laten horen.

Nadat het Veteranenplatform enige jaren geleden om financiële en organisatorische redenen zich had teruggetrokken uit de World Veterans Federation, wordt mede op verzoek van buitenaf overwogen om toch weer toe te treden zij het dan rechtstreeks als de Nederlandse overkoepelende veteranenorganisatie en niet meer via via. Het gloedvolle betoog dat de Staatssecretaris van Defensie op het WVF congres in Copenhagen heeft afgestoken over het Nederlandse veteranenbeleid en de aanwezigheid van twee bestuursleden van het Veteranenplatform als waarnemers, zal de beslissing wellicht positief beïnvloeden.

Veteranenbeleid is ook het onderwerp van een brief aan de voorzitter van de Tweede Kamer waarvan het Veteranenplatform een kopie ontving. Daarin kondigt de Staatssecretaris aan dat hij het veteranenbeleid wil vastleggen in een veteranenwet. De opsomming van onderwerpen die hij in de wet wil vastleggen stemt optimistisch.

In die wet kan dan wellicht ook aandacht worden geschonken aan de positie en de wensen die in een zeer lijvig rapport van de Commissie Jonge Veteranen van het Veteranenplatform zijn neergelegd. Zonder hier op de inhoud in te gaan willen we hier een punt noemen dat naar aanleiding van de bespreking opkwam en wel de omschrijving van de groepen veteranen. Gesproken werd en wordt over "oude" en "jonge" veteranen maar eigenlijk zou het beter zijn om in plaats van deze naar leeftijd refererende omschrijving te spreken over "eerste", "tweede" en "derde" generatie veteranen. Daaraan kan zelfs een historische lading worden meegegeven en wel: eerste generatie – de periode van ontkenning – WOII, N.O. Indië, Nw. Guinea, Korea; tweede generatie – de periode van herkenning – Libanon, v.m. Yoego Slavië; derde generatie – de periode van erkenning – Irak, Afrika, Afghanistan. Een symboliek om over na te denken.

Steeds wordt ook gesproken over de definitie "veteraan" maar gesteld is door het Ministerie van Defensie dat die definitie niet zal worden veranderd.* En daar hebben we vrede mee.

J.F. (Jan) Kielman

P.J. (Piet) Antonissen

*Het is (nog) geen onderwerp van gesprek geweest in de vergaderingen van het algemeen bestuur van het Veteranenplatform maar bij uw vertegenwoordigers kwam de volgende gedachte op. Militairen krijgen volgens de definitie pas de status veteraan met alle daaraan te ontleenen rechten bij het verlaten van de actieve dienst. Steeds meer reservisten gaan op uitzending om na die periode weer burger te worden en af te wachten of een volgende uitnodiging komt. Hoe worden zij in die periode gezien en is het aan te bevelen om aan de definitie een opmerking over hun status toe te voegen? Gaarne reacties van betrokkenen.

NISC 2009: DRUKTE IN DE HARSKAMP

Wie in de avond van 16 oktober 2009 over de legerplaats Harskamp alias de Generaal Winkelmankazerne zou hebben gelopen, zou het idee hebben gekregen van de voorbereidingen van een grote manoeuvre. Het was druk in de straten en in de gebouwen. Behalve de NISC vond in dit weekend ook de jaarlijkse landelijke schiet- en vaardigheids wedstrijd van het korps Nationale Reserve plaats alsmede de schietwedstrijd Bakkers Bluf. Tot en met zondag 18 oktober 2009 vond voor de 17e keer de 'Netherlands International Shooting Competition for Reserves' plaats. Vrijdag ontvingen wij 33 teams uit 11 landen, inclusief Nederland.

Het internationale deelnemersveld van 33 teams zag er als volgt uit:

België 1 team
Denemarken 5 teams
Duitsland 6 teams
Hongarije 1 team (nieuwe deelnemer)
Italië 2 teams
Letland 2 teams
Nederland 10 teams
Noorwegen 1 team
Polen 3 teams
Tsjechoë 1 team
Zwitserland 1 team

Veel belangstelling was er voor de briefing en de wapeninstructie op vrijdagavond. Iedereen wilde immers goed beslagen ten ijs komen. Toch was er die avond voldoende tijd voor socializing. 'We meet & compete' is ons devies.

Na een perfect uitgevoerde openingsceremonie op het museumterrein bij het eerste ochtendgloren van de zaterdag kon het toernooi beginnen. Voor het eerst op de fonkelnieuwe Noorderheide schietbanen. De net verschenen zon maakte het verblijf voor de deelnemers aangenaam.

Daar werden ook enkele gasten rondgeleid. Onder meer generaal-majoor Van den Broek, Plaatsvervangend Commandant Landstrijdkrachten, tevens Inspecteur Reserve Personeel Landstrijdkrachten en luitenant-kolonel Peek, commandant ISK.

Briefing

Voor het eerst sinds vele jaren werd de ondersteuning in de vorm van baancommandanten, hoofdschietinstructeurs, schietinstructeurs, munitiepersoneel en ontvangstfunctionarissen voor de instructies, geleverd door reservisten uit eigen NRSF-gelederen. De eigen werving maakte het aanwijzen van een steunverlenende Natres-eenheid overbodig.

Na het aperitief in de bar van de kazerne volgde het grootse gala-buffet in restaurant De Cantharel bij Apeldoorn. Dit in het gezelschap van enkele genodigden en bestuursleden van de KVNRO, de AVRMO en de NRSF aan de hoofdtafel. Zij namen samen de uitreiking van de prijzen voor hun rekening.

De openingsceremonie

DE UITSLAGEN:

Pistool individueel:

1. AOO Van Berkom	Nederland
2. Cadet-sgt Van de Venne	Nederland
3. Cdt Rodyns	België

Ook de simulator is een vertrouwde plek bij schietwedstrijden

Diemacoschieten

Diemaco individueel:

1. kap Vaalburg	Nederland
2. AOO van Berkom	Nederland
3. Cadet-sgt van de Venne	Nederland

FAL individueel:

1. Lt2 Paulsen	Noorwegen
2. Maj Jonckheere	België
3. Sgt Rasmussen	Denemarken

Het winnende team was van de KMA

Teams gecombineerde wapens - totaalklassement:

1. team KMA 1	Nederland
2. team Belgian Airforce	België
3. team NROF-1	Noorwegen

team	WKS Flota Gdynia	Polen
team	KMAR	Nederland
team	Kor Lok Gdansk	Polen

Namens de Reservisten Schiet Commissie NRFK,

Kol G. Lettinga
Voorzitter

Foto's: kol G. Lettinga.

Fal schieten invoegen

Totaal klassement alle wapens:

1. AOO van Berkom	Nederland

Teams pistool:

1. team KMA 1	Nederland

Teams Diemaco:

1. team KMA 1	Nederland

Teams FAL:

1. team NROF 1	Noorwegen

MIDDELBARE DEFENSIE OPLEIDING VOOR RESERVEOFFICIEREN VAN START

Eind augustus 2009 is op de Nederlandse Defensie Academie (voorheen het IDL) de cursus MDO-R (Middelbare Defensie Opleiding voor Reservisten) van start gegaan. We kunnen rustig stellen dat dit een historisch moment was, want onder belangstelling van een aantal hoogwaardigheidsbekleders onder aanvoering van de inspecteur generaal voor het reservepersoneel van de krijgsmacht, genm drs. Hans Wehren, werd de eerste groep van 25 cursisten, allen aangesteld bij het reservepersoneel van de krijgsmacht, welkom geheten.

Gen Wehren onderstreepte het belang van de cursus omdat op deze wijze een nieuwe impuls gegeven kan worden aan de noodzakelijke verdere vorming van reserveofficieren. Ook kregen de cursisten een korte uitleg over de wijze waarop de cursus is samengesteld, wat zij kunnen verwachten en wat er van hen verwacht wordt.

De cursus loopt van augustus 2009 tot en met april 2010. Het unieke van deze pilot is dat er in belangrijke mate gebruik wordt gemaakt van e-learning faciliteiten. Daarnaast wordt er meer dan bij de gewone MDV een beroep gedaan op de zelfwerkzaamheid en zelfredzaamheid van de cursisten. Er werd door de cursusleiders, kolonel Han Sijm en maj Arthur Campbell, gehamerd op het maken van een strakke planning voor de te ondernemen activiteiten, het handhaven van een studiediscipline en het stellen van de juiste prioriteiten.

MDO-R

De cursus focust vooral op kapiteins en majoors (en gelijkgestelden) die een aanstelling hebben bij het reservepersoneel van de krijgsmacht. De cursus wordt geacht gelijkwaardig te zijn aan de MDV voor de BOT-officieren en daarom zijn veel onderwerpen in beide cursussen dezelfde. Het beoogd effect hiervan is dat het verschil tussen reservepersoneel en beroepspersoneel kleiner wordt.

Zoals al eerder gememoreerd is de MDO-R een pilot. De planning is dat na de afronding van deze pilot in april 2010 de cursus en de behaalde resultaten diepgaand zullen worden geanalyseerd en geëvalueerd zodat de volgende uitgave eind augustus 2010 met een verbeterd concept van start kan worden gaan.

TOEKOMSTBEELD

De KVNRO is bijzonder verguld met dit bewijs dat defensie ook wil investeren in haar reservepersoneel. Uiteraard begrijpt de KVNRO dat een pilot met deze kwantitatief beperkte populatie veel vraagt van de staf van het IDL. De uitkomst van de evaluatie zal zonder meer bijstellingen in de opzet en uitvoering van de cursus tot gevolg hebben. We spreken de verwachting en het vertrouwen uit dat de ingeslagen weg ook in de toekomst verder bewandeld zal blijven worden. Immers, alleen organisaties die het aandurven een diepte investering in haar personeel te doen, zullen ook op termijn excellente werkgevers blijken te zijn. Maar dat betekent ook dat de cursisten, en dan met name deze eerste groep, de dure plicht hebben om niet alleen de cursus te volgen en met een goed resultaat te beëindigen maar ook

de cursusleiding als goed officier gevraagd en ongevraagd van advies te dienen voor verdere verbeteringen van deze opleiding.

Voor de nabije toekomst is het van belang dat het huidige bestand van kolonels, majors en kapiteins in de gelegenheid wordt gesteld om de cursus te volgen. Daarbij moeten we constateren dat de huidige capaciteit niet voldoende is, zelfs niet om de nieuwe aanwas op te leiden. Er zijn ca 700 reservistenfuncties in deze rangen (NATRES 100, Natops 210, CIMIC-bat 360 etc.) Laten we er voor het gemak van uit gaan dat een officier gemiddeld nog 15 jaar dient nadat hij op een kapiteinsfunctie is geplaatst. Dat betekent dat de opleidingbehoefte ongeveer 30 per jaar zou bedragen. De benodigde inhaalslag om de huidige reserveofficieren eveneens in de gelegenheid te stellen om de cursus te volgen zal tijdelijk groot zijn. De extra behoefte bedraagt naar onze mening tientallen, mogelijk zelfs honderd cursusplekken per jaar.

INHOUD

De inhoud van de cursus wijkt niet veel af van de huidige MDV. Wat wel anders is, is de opzet. Er is sprake van blended learning. Hierbij wordt een veel groter beroep gedaan op de zelfwerkzaamheid van de reserveofficieren. Meer dan bij onze beroepscollegae wordt ervan uitgegaan dat men zelf zijn studietijd en –momenten indeelt. Dat vraagt dus extra discipline van de cursist. Daarnaast wordt ook gebruik gemaakt van e-learning technieken. Hoewel dit gebruik zeker een ontwikkeling is die moet worden aangemoedigd, hebben verschillende cursisten inmiddels aan de schrijver laten weten dat de gebruikte platforms nu niet bepaald state-of-the-art zijn en dat de balans tussen beveiliging en gebruiksvriendelijkheid voorlopig nog een één-nul voor de thuis spelende veiligheidsploeg is. Maar het idee wordt van ganser harte ondersteund omdat het rekening houdt met het gegeven dat een gemiddelde reservist niet dagelijks of wekelijks op een kazerne of andere defensielocatie komt. Zo wordt de reistijd bespaard en kan ook aan een ander overheidsoel invulling worden gegeven: Het bevorderen van telewerken.

De lesstof bestaat uit een viertal clusters:

- Leiderschap, Militaire Ethiek en Recht (LME)
- Krijgs- en Veiligheidswetenschappen (KVW)
- Internationale Veiligheidsstudies (IVS)
- Militaire Operationele Wetenschappen (MOW)

In het bedrijfsleven wordt uitgegaan van een normale arbeidsbelasting van ca 1600 uur per jaar, dus een cursist dient, naast zijn normale werk, zijn gezinsleven en zijn reservistenfunctie, nog eens circa een derde aan normale werkbelasting extra vrij te maken om de cursus af te ronden. Dat is een niet geringe opgave en de cursisten worden dan ook met argusogen gevolgd v.w.b. deze werkbelasting. Maar nogmaals, de belasting kan voor een belangrijk deel naar eigen inzicht worden ingevuld. De 6 contactweeken-

den (één per maand) van een volledige vrijdag en zaterdag moeten voor een gemiddelde reservist op te brengen zijn, zeker als de organieke commandant de reservist tijdelijk kan ontzien bij andere activiteiten.

VERVOLG

Verschillende leden van de KVNRO, waaronder mederedacteur maj Mark de Jong, volgen de MDO-R. Zij hebben toegezegd u in de komende edities van De Reserve Officier op de hoogte te houden van de ontwikkelingen.

Maj. Marc Daverveldt

CURSUS BAANCOMMANDANT NRFK

Op 13 en 14 november 2009 vond in de Legerplaats Harskamp en het Infanterie Schietkamp de cursus Baancommandant NRFK plaats.

Drie jaar eerder – in 2006 – vond een eerste cursus plaats onder de naam HSI-1 (Hoofdschietinstructeur-1) NRFK. Aangezien voor het NRFK-schieten de baanorganisatie en de veiligheidsaspecten primair van belang zijn, is de taakuitvoering van de baancommandant de uitgangssituatie voor de NRFK-cursus. Een ieder, die bij het NRFK-schieten het baancommando voert, moet in het bezit zijn van het certificaat Baancommandant NRFK – geweer en pistool. Dit geldt dus op alle schietlocaties, waarvan de NRFK gebruik maakt: Oirschot, Arnhemse Heide, Soestdijk, Assen en Harskamp. Behalve vertegenwoordigers vanuit deze NRFK-schietregio's namen ook baancommandanten van de CIOR aan deze cursus deel. Totaal bestond de deelname uit 19 reservisten, onder wie ook ondergetekende.

We werden onderworpen aan een pittig examen van 27 open vragen, die binnen een uur moesten zijn beantwoord. Vier collega's haalden de (bijgestelde) cesuur niet en vielen af. De vijftien anderen konden na de praktijkdag het certificaat in ontvangst nemen.

Kolonel Gerard Lettinga

De geslaagden voor de baancommandantencursus.

KONGSBERG

NASAMIS

- the Surface Launched AMRAAM Air Defence System

- In delivery as part of RNLA FGBADS
- In operational use in several NATO countries
- More than 30 000 hours in continued active mission operations
- More than 100 ground launched live firings performed
- World leading BMC4I system
- Designed for growth - control of indigenous and future sensors and effectors

WORLD CLASS – through people, technology and dedication

Kongsberg Defence & Aerospace AS
P.O.Box 1003 - N-3601 Kongsberg - Norway
Phone: +47 32 28 82 00 - Fax: +47 32 28 86 20
E-mail: office.kda@kongsberg.com
www.kongsberg.com

Represented in The Netherlands by
PRODAS DEFENCE & SECURITY
- The Hague. 070-750 8320

AFDELINGSACTIVITEITEN

Veel afdelingsactiviteiten van de KVNRO staan ook open voor leden van andere afdelingen. Indien u in het activiteitenoverzicht iets van uw gading ziet buiten de eigen regio, neem dan contact op met de secretaris van de organiserende afdeling of een bij de activiteit genoemde organisator. Houd er rekening mee dat aan deelnemers van buiten de afdeling soms een (grotere) bijdrage in de kosten wordt gevraagd.

LANDELIJKE EN INTERNATIONALE ACTIVITEITEN

TMPT: 10 t/m 12 mei 2010
Landelijke schietwedstrijd
NRFK: 27 maart 2010
NISC: 15 t/m 17 oktober 2010
Informatie: Gerard Lettinga
0313- 651610 of 06-21250734

CIOR

Schietsen
Samen met Noord-Brabant West

CIOR – MIL COMP

Kap Ir C.J.G.M. Versteegden
casverst@yahoo.com
06-20419417
Trainingen Vijfkamp en CIOR/
AESOR: Centrale trainingen op 11
en 12 december 2009. 2010: 15
en 16 januari, 5 en 6 februari, 9
en 10 april.
Bel of mail als je deel wilt nemen.

AMSTERDAM-KENNEMERLAND

Secr: Ing. J.G.J. Borsboom
Ds. M.L. Kingweg 217
1504 DG Zaandam
tel: 075-616 6185 (p)
075-653 3618 (k)
e-mail: janborsboom@hetnet.nl

Schietsen

Inl: G. Vermes
020 - 453 77 73 (p)

BRABANT-OOST

Secr: Kap Ing. L.W. Schaffers
Opera 100
5629 NX Eindhoven
040 - 242 3827 (p)
brabant-oost@kvnro.nl

Afdelingsbijeenkomst

Elke dinsdagavond vanaf 21.30
uur (na de sport), off/oo-mess RvS
kazerne Oirschot. Elke eerste don-
derdag van de maand vanaf 16.30
uur in Sociëteit 'de Bossche Bol',
KEK gebouw, Lunettenkazerne
Vught. Aansluitend is een geza-
menlijk diner.
Toegang tot de kazernes onder-
overlegging van een geldig legiti-
matiebewijs.
Inl: R. Uiterwijk 0345-57 2711 of
de secretaris

Schietsen

Gezamenlijk met Noord-Brabant
West, zie daar voor data.
Schietsbaan RvS kazerne Oirschot
Inl: J. Dijkman, 040-245 6648,
jan.dijkman@philips.nl

Sport

Elke dinsdagavond 19.45 uur, in-
door-training/zwemmen, sportac-
commodatie RvS-kazerne Oirschot.

Inl: E.J.C. Reepmaker van Belle,
040-2834283

Speciale activiteiten

Informatie: G. Eversen 040-241
7009. Kijk ook op de website van
de KVNRO onder afdeling Bra-
bant-Oost

FRIESLAND

Secr: J.C. Robijn
Julianalaan 34
8932 AA Leeuwarden
06-5385 7970
friesland@kvnro.nl

Activiteiten

21 nov.: Ladyschietsen
12 dec.: 47e Midwinterschietsen

Schietsen

Inl: G. Frijling, 0566-621 827 (p)
G.Frijling@chello.nl

sport

Elke maandagavond 20.00-21.00
uur Vliegbasis Leeuwarden. Inl/
opgave: via de secretaris

kijk ook eens op:
www.kvnrofriesland.nl

'S-GRAVENHAGE

Secr: Kap (R) J. Reijnen
Willem Dreespark 25
Den Haag
070-388 6550
denhaag@kvnro.nl

Werkgroep

herdenking Ypenburg
Maj b.d. T. van der Plas
Ypenburg@kvnro.nl

Sporten

Maandagavond Alexanderkaz.,
inl: elnt R.A.J. Hofschreuder
071-3012951

GRONINGEN-DRENTHE

Secr: kap log W.J. Timmer
Pomonaweg 9
9919 HS Loppersum
0596-573 668
wjtimmer@hotmail.com

Schietsen

Inl: via de secretaris

LIMBURG

Voorzitter Ikol C. van der Ploeg
C.vdPloeg@inter.nl.net

Schietsen

Gezamenlijk met Noord-Brabant
West, zie daar voor data.
Inl: K.J. Adams
045 - 525 6347
k.j.adams@versatel.nl

NOORD-BRABANT WEST

Secretaris:
Kap Ir C.J.G.M. Versteegden
Burgemeester Vlakklaan 4
4927 AB Hooge Zwaluwe
06-20419417
casverst@yahoo.com

Schietsen

Het schietsen van de afdeling
Noord-Brabant West vindt plaats
te Oirschot, gezamenlijk met
CIOR en de afdelingen Brabant
Oost, Zeeland en Limburg.
Data 2009: 12 december. Inl.:
maj. J.Maijen, 013-463 3687

OOST

Secr: Lkol Ing. A.J.(Ton) Voets
oost@kvnro.nl
Dillenburglaan 1
6881 NV Velp
026-362 3111

Messborrel

Iedere eerste dinsdag van de
maand van 16.30 uur met deel-
name aan de gezamenlijke maal-
tijd vanaf 17.45 uur. Locatie: mess
Koning Willem III Kazerne Apel-
doorn.

ROTTERDAM

Secr: D.J. van Alphen
J. van Vessemsingel 22
3065 NH Rotterdam
010-20 20 820 (p)
010-20 20 388 (f)
rotterdam@kvnro.nl

Afdelingsbijeenkomst

Elke derde dinsdag van de maand
vanaf 18.00 uur met deelname
aan de maaltijd.
Inl. bij D.J. van Alphen. Opgave
uiterlijk een week van tevoren via
rotterdam@kvnro.nl. Kijk ook op
de website van de KVNRO onder
afdelingen: Rotterdam

Sport

Elke vrijdagavond
Inl: Frank Bakker
fhc.bakker@hccnet.nl
0180-615076

TWENTE

Secr: S.C. ter Elst
Dublinstraat 21
7559 KG Hengelo
074-250 5884 (p)

Schietsen

Inl: J.F. Popma
074 - 277 5074 (p)
jf.popma@home.nl
UTRECHT
Secr: maj J. Vinckemöller
utrecht@kvnro.nl

Schietsen

Inlichtingen en aanmelden via de
schietscommissaris:
Maj J.H.J. Garrels
030-228 3770 of 06-5066 6998
jhjgarrels@wanadoo.nl

Messborrels

Op de donderdagen 10 decem-
ber 2009, 21 januari, 18 februari,
25 maart, 22 april, 27 mei en 24
juni 2010 bent U, alleen of samen
met een introduc e(e) vanaf ca.
17:00 uur van harte welkom in de
kantine (gebouw R) van de Bern-
hardkazerne te Amersfoort voor
de maandelijkse messborrel. De
daarop volgende maaltijd is in het
restaurant van het ernaast gelegen
gebouw Q.

Aanmeldingen voor deelname
aan deze bijeenkomsten uiterlijk
 en week van tevoren bij J.N.A.
Groenendijk telf. 030-6562654 of
per e-mail naar j.n.a.groenendijk@
xmsnet.nl

ZEELAND

Secr: Ing. J.J. Botman
Breedmede 30
4337 AS Middelburg
0118 - 616 724 (p)
0118 - 652 500 (k)

BELGI 

Secr: Kap Mr. M.L. Hoeberigs
Leeuwerikendreef 14
3090 Overijse, België
e-mail : math@telenet.be
(+32) 229 546 00 (k)
(+32) 230 580 08 (p)

CURA O

Secr: Robert Hagen
kvnro_curacao@yahoo.com

Afdelingsborrel

Elke laatste dinsdag van de maand
vanaf 17.30 uur met deelname aan
maaltijd

